

JAARBERICHT 2025



WAT DEZE TIJD VRAAGT

dioraphte

Inhoud

Deel 1

Wat we zien 4

Deel 2

Wat we doen 12

Deel 3

Wat we samen mogelijk maken 16

Bijlagen

Over Dioraphte 70

Bestuur en organisatie 74

Ons bestuur 82

Ons team 84

Partners in 2025 90



Directeureur Jasmin Melse
**'Wat is in deze tijd
eigenlijk je rol als fonds?'**
6



Armoede bestrijden in Rotterdam
**Hoezo kunnen we niet
met iedereen in gesprek?**
22



Adviseur Podiumkunsten Koosje Laan
**Over grenzen oprekken
en onderdompelen**
34



Adviseur Cate Nyambura over
de Afrika-strategie
**'De toekomst is aan de
lokale gemeenschap'**
56



Adviseur Cultureel erfgoed
Jaap Jan Steensma
**'Alles klopte, het paste
ons als fonds'**
51



**Hoe bewoners van
Ravenstein hun kerk
redden**
46

En verder

Anne-Bo had nog veel voor anderen willen betekenen 26

Hoe Zeeland de vergrijzing het hoofd biedt 30

Ook ontheemde kinderen hebben recht om te spelen 32

Klassieke opera bezingt een actuele boodschap 40

Jonge Harten maken nieuw toekomstverhaal 42



**Hoe verbind je historie
met de wereld van nu?**
52



Verwaarloosde tropische huidziekten
**'Geef het stuur in handen
van wetenschappers ter
plaatse'**
62

Wat we zien



‘Wat is in deze tijd eigenlijk je rol als fonds?’

Jasmin Melse, directeur van Dioraphte, is al ruim 20 jaar actief in de filantropie-sector in binnen- en buitenland. Ze ziet veel, hoort veel en onderneemt veel. Deze tijd stelt fondsen als Dioraphte voor complexe maar ook interessante vraagstukken, zegt ze. Wat ziet zij zoal gebeuren? Een schets.

Veel mensen zagen het aankomen, maar desondanks was de schok groot. Binnen drie maanden na het aantreden van de regering-Trump zagen hulporganisaties hun financiële steun wegvallen. Meer dan 90% van de contracten van hulporganisatie USAID werd opgezegd. Hulpprogramma's vielen stil. Duizenden mensen werden ontslagen. De klap was vooral groot op gebieden als zorg, onderwijs, vaccinaties, vrouwenrechten en *civil society*. Ook in Nederland is merkbaar dat de 'maatschappelijke financiering' en ontwikkelingshulp onder druk staan.

We spreken af dat haar verhaal over mogelijkheden zal gaan, ondanks de bewegingen die zorgelijk stemmen. Deze tijd brengt namelijk ook veel interessante vraagstukken en daarmee kansen met zich mee. Wat gelijk op tafel ligt: dat wat filantropie is – of kan zijn. Melse: 'De gangbare visie is nog vrij traditioneel: geld geven vanuit een surplus. Maar wat ik zie is dat filantropie het individuele en transactionele steeds meer overstijgt. Zeker nu de overheid zich terugtrekt. Het gaat veel meer om vrijgevigheid in de samenleving. De kracht van het collectief en wederkerigheid. Samen de schouders eronder, waarbij bijvoorbeeld financiers, fondsen, vrijwilligers en lokale overheden samen

optrekken en iedereen iets in te brengen heeft. Ook gaat het meer dan ooit om de *sense of belonging*: wie ben ik zonder de ander en wat is mijn bijdrage aan de samenleving? Dit zijn wij in de westerse samenleving soms een beetje kwijtgeraakt. Dat het nu weer op tafel ligt geeft een andere dynamiek.'

Handen ineen

In die ontwikkeling ziet Melse dat de rol van fondsen meebeweegt. Sommige fondsen kiezen ervoor te bekostigen wat eerst door de staat werd gefinancierd en dat is ook nodig. Andere fondsen doen nog meer aan agendasetting en lobby om tot systeemverandering te komen. Ze slaan de handen ineen met burgerinitiatieven, fondsen en overheden. En realiseren zich steeds meer dat hun investeringen tijd vragen, langer dan een enkel projectjaar.

Dit is wat Melse ook ziet: twee uitersten waarbinnen filantropie zich beweegt. Daarbij doelt ze op de rationalisering en humanisering. 'Bij die eerste wordt met het hoofd weloverwogen geïnvesteerd in maximale impact; waar levert mijn euro het meeste op? Met de komst van artificiële intelligentie (AI) is het meten en weten in een extra stroomversnelling gekomen. Bij humanisering ligt dat compleet anders. Daarbij gaat het juist om het hart, om

compassie en empathie als steeds verder ontwikkelde *skills*. Om intuïtie voor wat er nodig is. Om inlevingsvermogen. Om het gevoel dat je iets moet doen wat gewoon nodig is.' Het is niet dat het één boven het ander te verkiezen valt, stelt Melse. 'Ze hebben elkaar nodig. Ik noem het ook graag betekenisvol en effectief schenken.'

Invoelbare verhalen

Waar fondsen ook mee te dealen hebben, zijn de kritische geluiden in de samenleving. Waar komt het geld van fondsen eigenlijk vandaan? En wie zijn zij om te bepalen waar het aan wordt besteed? De excessen voeden die kritische geluiden. Denk aan Zuckerberg en Gates die met hun foundations indirecte politieke macht vergaren of disproportioneel veel invloed hebben op besluitvormingsprocessen binnen de overheid – wat afstraalt op de hele fondsenwereld. Melse: 'Laatst las ik een interessante typering van de kritieken op filantropie van wetenschapper Beth Breeze. De eerste kritiek gaat over hoe de fondsen zijn georganiseerd: hoe worden bestuurders bijvoorbeeld verkozen? De tweede bevraagt wat ze doen: welke selectiecriteria hanteren ze bijvoorbeeld, welke doelen steunen ze? De derde kritiseert de herkomst van het geld en de achterliggende bedoeling om te schenken. Door de excessen kijkt iedereen alleen

naar dat laatste, maar daarmee worden onbedoeld ook de andere twee op onterechte manier in twijfel getrokken. Zo van: het is allemaal maar niks, die fondsen.' Dat maakt het volgens haar nog belangrijker om als fonds transparant te zijn en om na te denken hoe het beter kan. Ook denkt Melse dat fondsen wel wat meer mogen vertellen wat ze doen, waarom, en wat dat in beweging zet. 'Invoelbare verhalen vertellen, dat gebeurt nog te weinig, waardoor mensen kunnen vervreemden van je intenties en bedoelingen.'

Een andere uitdaging in deze tijd vindt ze de technologische ontwikkelingen die het werk van fondsen raken. Zo ziet Dioraphte een groeiend aantal én vaak opvallend goed geformuleerde voorstellen voor financiering voorbijkomen. Met dank aan AI. Maar de inzet van AI roept ook vragen op, zegt Melse. 'Op basis van data ontstaat er in zo'n voorstel een bepaald beeld van problemen en oplossingen, maar hoe objectief is dat? En welke delen én spelers in de wereld zijn hierin ondervertegenwoordigd? In hoeverre kunnen we als fonds volledig op deze voorstellen vertrouwen? Wat vertellen onze eigen kennis van het veld en de signalen die we oppikken? En waar is de stem van de verschillende doelgroepen en generaties? Dat zijn vragen waar we iets mee moeten.'

Weer een andere uitdaging is de bureaucratie. 'Daar waar daden en geld nodig zijn, zie ik initiatieven geregeld vastlopen op regels en verantwoordingsprocedures. Maatschappelijke organisaties en ook onderzoekers haken sneller af omdat aanvraagprocedures te veel tijd kosten. De uitdaging voor fondsen is om veel meer vanuit vertrouwen te schenken – of om het op zijn minst niet complexer te maken. Maar ook om goede ideeën de ruimte te geven en je nek uit te steken voor iets wat gewoon nodig is.'

Melse vindt het hoog tijd voor een bredere kijk op filantropie. 'Het is nog vaak te nauw en traditioneel gedefinieerd. Vooral de jongere generatie herkent zich daarin minder. Ze willen graag bijdragen, maar voelen zich niet aangesproken door dat traditionele fondsenverhaal. Ook jouw kinderen en de mijne kunnen filantroop zijn; iedereen heeft wat bij te dragen. We moeten ze alleen wel op ideeën brengen en geefvormen helpen bedenken die bij hen passen. En dat gaat verder dan geld.'

Gemeenschap laten meebeslissen

Melse ziet aan het taalgebruik dat filantropie wel steeds beter met de tijd meebeweegt: van liefdadigheid naar termen als waardigheid en rechtvaardigheid. Ook lotsverbondenheid, solidariteit

en met aandacht aanwezig zijn worden genoemd. 'Dit laat zien dat mensen steeds vaker met elkaar oplossingen zoeken voor maatschappelijke problemen. En ook hoe belangrijk het is om de gemeenschap zelf mee te laten beslissen over de besteding van geld: *society knows what society needs.*'

Met elkaar optrekken

Deze tijd vraagt al met al om een herdefiniëring van de rol die fondsen hebben, verwacht Melse. Wat ben je naast financier nog meer? Ze hoopt dat fondsen, maatschappelijke organisaties en informele burgerinitiatieven meer met elkaar gaan optrekken. 'In mijn ogen is dat belangrijk: samen ergens voor staan, samen die *civil society* versterken.' Het mogelijk strafbaar stellen van hulp aan vluchtelingen ziet ze in dat opzicht als een stevige wake-up call. 'Veel mensen hebben toen gevoeld: zo'n samenleving willen we niet zijn. De handen grepen in elkaar.'

Ook bij Dioraphte wordt de dialoog over de uitdagingen van deze tijd veelvuldig gevoerd, besluit Melse: 'Zo houden we onszelf scherp. Hoe kunnen we als fonds echt waarde toevoegen? Die vraag kunnen we ons niet vaak genoeg stellen om onze rol goed te vervullen.'

'De uitdaging voor fondsen is om meer vanuit vertrouwen te schenken en je nek uit te steken voor wat nodig is'

Wat we doen

Waarom doen we wat wij doen?

Dioraphte is een Nederlands vermogensfonds met een jaarlijks schenkingsbudget van zo'n € 15 miljoen. We helpen daarmee initiatieven in de samenleving op weg die in het leven van mensen betekenisvol zijn. Welke keuzes maken wij zelf om in deze tijd zoveel mogelijk van waarde te zijn? Tien karakteristieken.

Breed venster

Door onze historie zijn we een fonds met een breed venster op de wereld. We zetten onze financiering in op meerdere aandachtsgebieden en met oog voor wat nodig is. Zo investeert Dioraphte in cultureel erfgoed en podiumkunsten. Maar ook in wetenschappelijk onderzoek, sociale initiatieven in Nederland én seksuele en reproductieve gezondheid en rechten in Afrika.

Het verschil maken

Waar kunnen we echt waarde toevoegen? Wat doen anderen al? Wat werkt en waar is er behoefte om een nieuwe aanpak te proberen? Die vragen sturen onze blik. We doen wat nodig is. Maar we pakken ook projecten op waar anderen misschien minder hard voor lopen omdat de resultaten langer op zich laten wachten. We durven het aan om samen te werken met nieuwe organisaties die goede ideeën hebben, ook al hebben ze nog geen omvangrijk *track record*. We proberen pareltjes te ondersteunen die niet altijd worden opgemerkt. We geven een zetje

aan wat anders stilvalt. En maken volop ruimte voor pionieren met ideeën die niet direct in een hokje passen.

Discussie zien als toets

Ruimte maken voor pionieren betekent niet dat we het binnen Dioraphte gelijk met elkaar eens zijn over een aanvraag. De discussie die een voorstel oproept, zien we als een goed teken. Is er altijd gelijk een breed draagvlak voor het idee, dan is het blijkbaar niet zo vernieuwend. Pionieren betekent dat we soms een wat smaller draagvlak accepteren – binnen en buiten het fonds.

Financieren vanuit vertrouwen

We willen voorkomen dat waardevolle initiatieven ontmoedigd raken door ingewikkelde toekenningsprocedures, eindeloze verantwoording en veel bureaucratie. Dus proberen we snel knopen door te hakken en de papiermolen te beperken. Ook geven we zo min mogelijk inhoudelijke sturing aan een project; we financieren vanuit vertrouwen. Onze projectpartners weten immers het beste wat er nodig is.

Langer commitment aangaan

We beseffen dat initiatieven hun tijd nodig hebben. Bovendien kunnen we van partners niet verwachten om visionair en strategisch veranderingen in gang te zetten, en dan zelf zeggen dat we maar voor een jaar ondersteunen. Zoals we dat nu nog met enige regelmaat doen. We zijn bereid om langer met onze projectpartners op te gaan lopen en zetten steeds meer in op meerjarenfinanciering. Het heeft tijd nodig, maar zo investeren we in langdurige relaties waardoor we nog meer zien, horen en van elkaar leren.

Betrouwbare partner zijn

We vinden het belangrijk dat onze partners op ons kunnen rekenen. Vooral in onzekere tijden. Daarom zijn we zo koersvast mogelijk. Toch is het soms nodig om op basis van ontwikkelingen en voortschrijdend inzicht bij te sturen. In dat geval volgen we een zorgvuldige afbouwstrategie. Zo geven we de organisaties de nodige tijd en ondersteuning om hun weg te vervolgen.

Meer zijn dan alleen gever

Alleen met elkaar kunnen we vraagstukken in de samenleving oplossen. Iedereen brengt zijn specifieke expertise in: van overheid en burgers tot maatschappelijke organisaties en wetenschappers. Waar we kunnen, denken we mee. Steeds is onze vraag: hoe kan iets wél?

Kansen scouten

Elk jaar bereiken ons meer aanvragen dan we kunnen financieren. Dat dwingt ons om keuzes te maken. Onze adviseurs spelen daarbij een belangrijke rol. Zij kennen het veld als hun broekzak en kijken met een open blik, verbeeldingskracht en nieuwsgierigheid.

Digitaal in de voorhoede blijven

Artificiële intelligentie (AI) heeft ook zijn intree gedaan in de fondsenwereld. Aanvragers kunnen daarmee in korte tijd hun voorstellen perfectioneren. Omdat het minder tijd kost een voorstel te schrijven, is het ook makkelijker om de gok te wagen. Dat leidt tot een flinke aanwas van aanvragen. Hoe gaan we daarmee om en hoe onderscheiden we echt van nep? En op welke manier kunnen we zelf AI inzetten? In de beoordeling van aanvragen en om de haalbaarheid en impact van de voorstellen te voorspellen? We pakken dit vraagstuk met veel nieuwsgierigheid op.

Inzet geografisch spreiden

We doen het al, én blijven hierop sturen: zorgen voor geografische spreiding van onze financiering. We willen geen Randstedelijk fonds zijn, maar ons juist verbinden aan partners over het hele land en elders in de wereld.

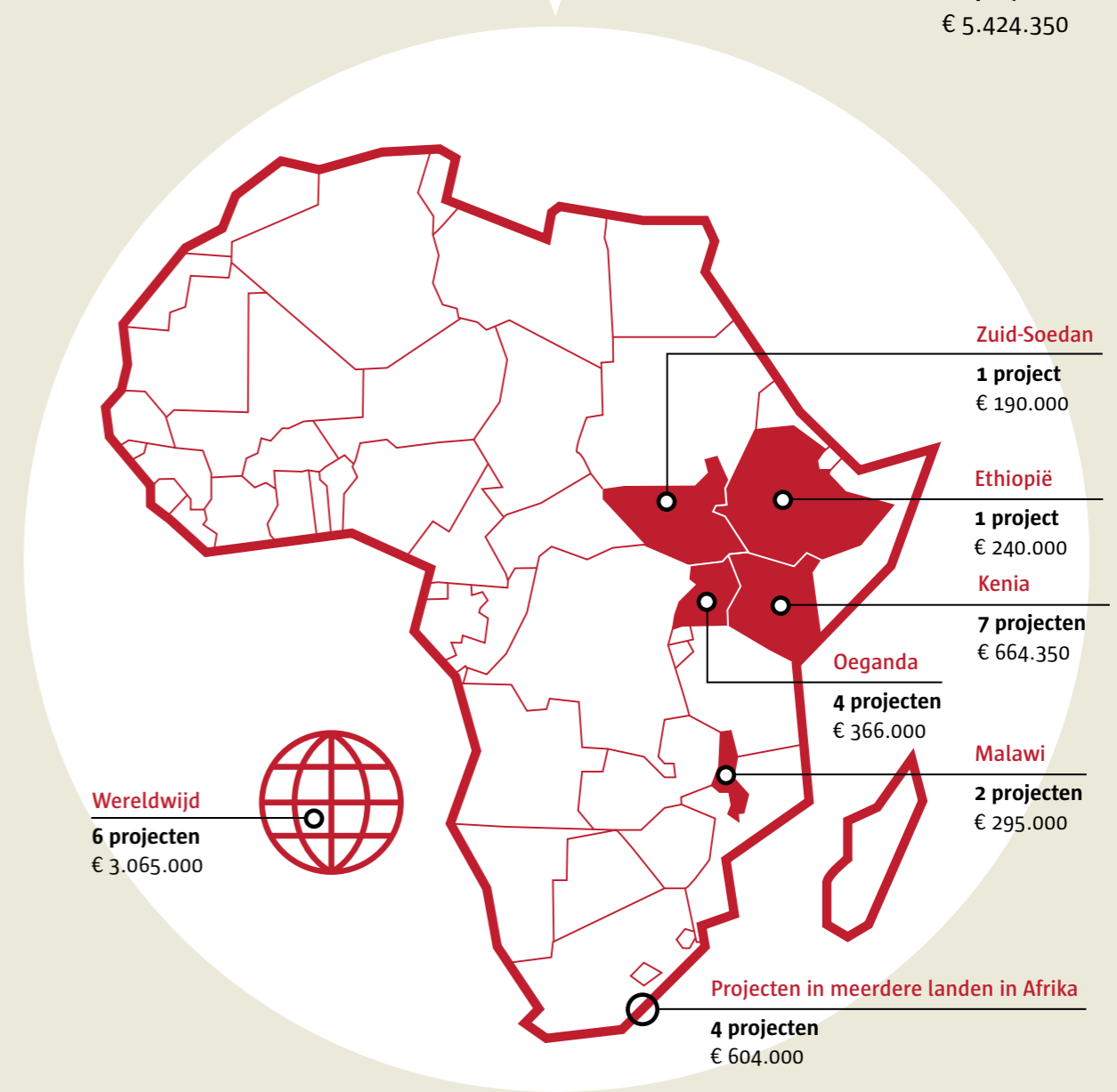
Wat we samen mogelijk maken

Geografische spreiding

57% € 12,7 miljoen* 43%

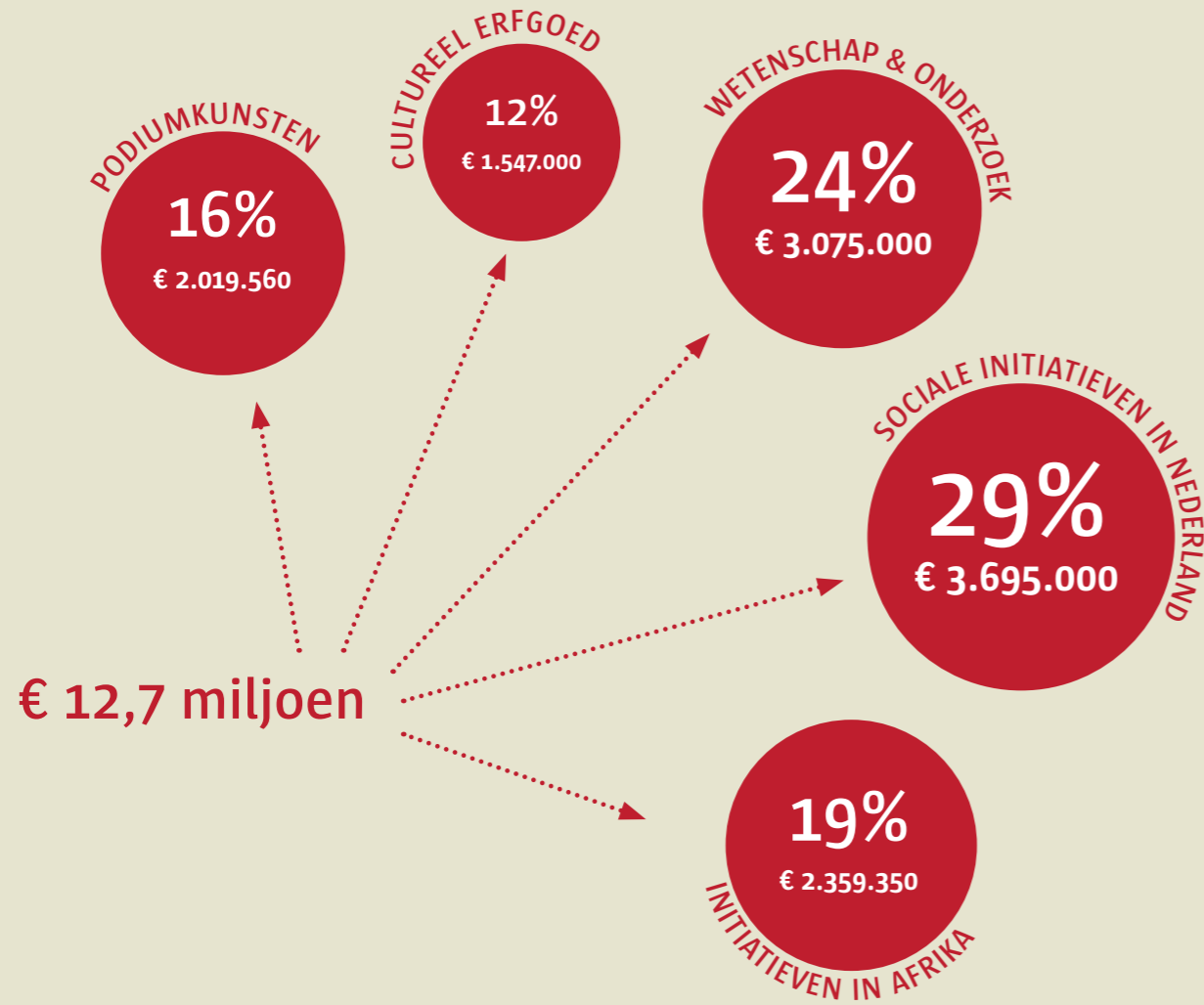
Nederland
252 projecten
€ 7.271.560

Buitenland
25 projecten
€ 5.424.350

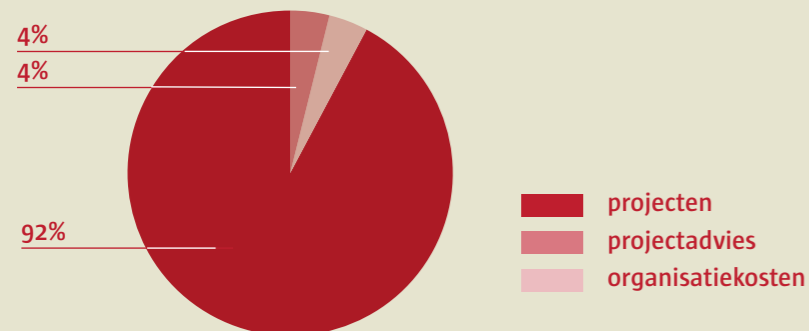


* Vanwege onze aangescherpte strategie is in 2025 voor initiatieven in Afrika van de begrote € 4,7 miljoen € 2,4 miljoen uitgegeven. Voor 2026 is € 1,5 miljoen extra gereserveerd, bedoeld om partnerschappen die niet meer binnen de nieuwe strategie passen zorgvuldig af te bouwen.
[Lees er hier meer over](#)

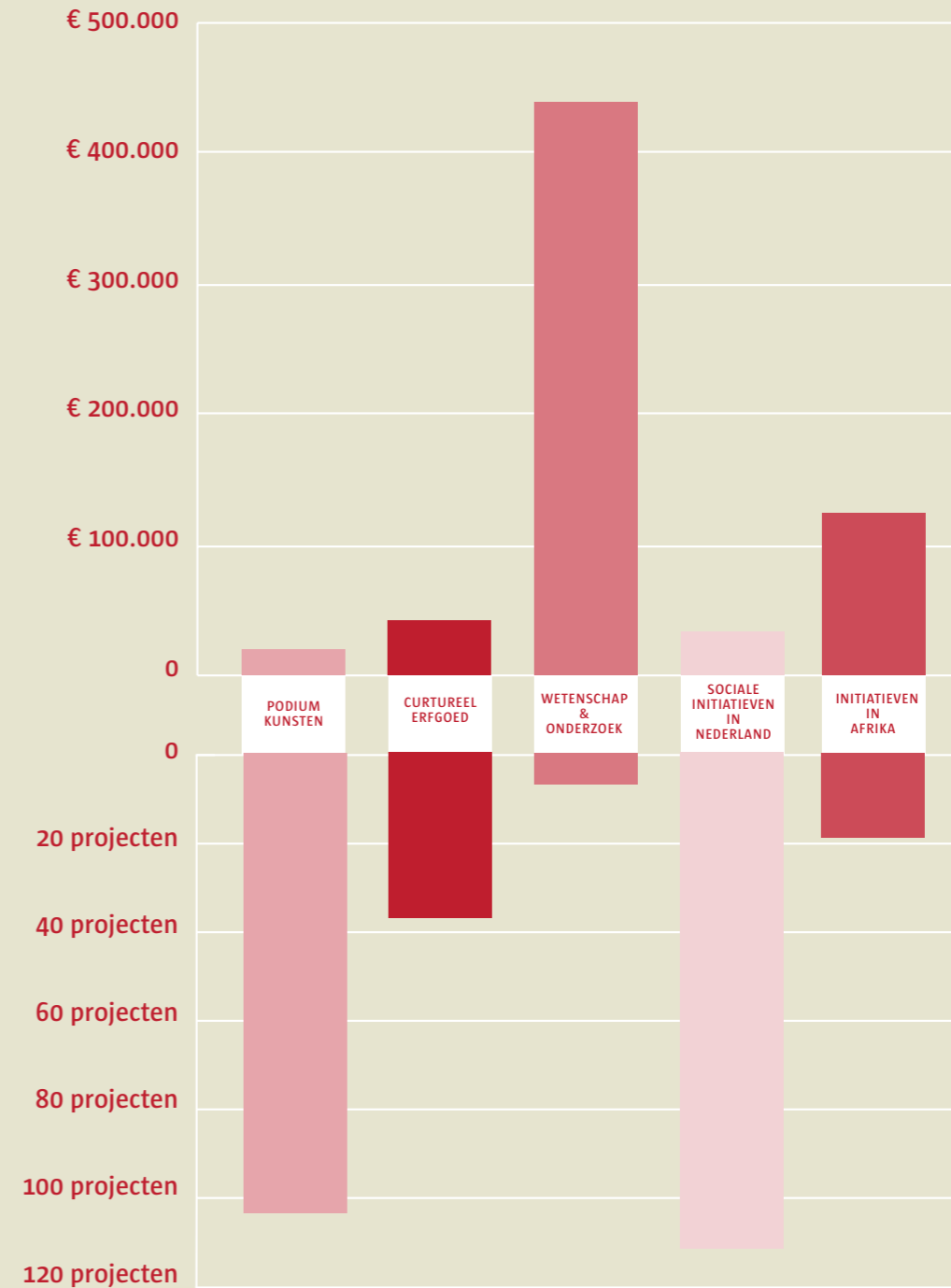
Spreiding over onze werkgebieden



Totale lasten 2025



Aantal gehonoreerde projecten en gemiddelde toekenning





ANNEMARIEKE VAN EGERAAT OVER WARM ROTTERDAM

Armoede bestrijden, maar dan anders

Rotterdam is een van de armste steden van Nederland. En dat kan echt anders, stelt Annemarieke van Egeraat. Met Warm Rotterdam trekt ze alles uit de kast om de armoede terug te dringen. Het geheim? Een tegendraadse aanpak, mét de Rotterdammers. Juist de mensen in armoede zijn de belangrijkste raadgevers.

Van Egeraat woont zelf al heel lang in Rotterdam en deed er ook sociologisch onderzoek. Ze dacht de stad goed te kennen. Dat inzicht veranderde toen ze als directeur van Warm Rotterdam de ervaringsverhalen hoorde van mensen die in armoede leven. Van Egeraat: 'Dan doorzie je pas echt hoe het systeem omgaat met mensen die kwetsbaar zijn en hoe armoede mensen traumatiseert. Armoede trekt diepe sporen in levens. Het is dat niet gezien worden. Het oordeel dat het wel je eigen schuld zal zijn. Het compleet buitengesloten raken. De menselijke waardigheid die diep wordt geraakt.'

Hardnekkig probleem

In Rotterdam leven zo'n 100.000 mensen op of onder de armoedegrens, vertelt Van Egeraat. 'Zij hebben niet genoeg geld om van te leven. Dagelijks worden hun economische grondrechten geschonden.' Niet alleen Rotterdam kijkt tegen hoge armoedecijfers aan. Al jaren wordt met allerlei initiatieven geprobeerd om het aantal mensen in armoede in Nederland terug te dringen.

Wat maakt de aanpak van Warm Rotterdam kansrijk? 'Dat de ervaringsdeskundigheid van mensen in armoede het hart is van onze aanpak. Zij weten als geen ander wat het is om in armoede te leven. En ze weten wat hen geholpen zou hebben. Alles wat onze organisatie inbrengt of ontwikkelt, is gebaseerd op hún ervaring.'

Vaak hoort Van Egeraat bestuurders zeggen: 'Oh, maar ik ken de stad hoor, ik weet wat er speelt.' Of er zijn tegenwerpingen: 'We kunnen toch echt niet met iedereen in gesprek.' Maar die argumenten houden geen stand meer. Warm Rotterdam stelde een adviesraad samen van zo'n 25 ervaringsdeskundigen uit alle delen van de stad. Zij delen hun kennis met bestuurders, politici, organisaties, bedrijven en bewoners. 'Hun kennis en kunde is de basis van alles. Zoals voor onze campagnes en voor het agenderen van systeemfouten.'

Basisboodschappenlijst

Zo is er inmiddels met inbreng van ervaringsdeskundigen het keurmerk Geldzorgenbewuste organisatie gemaakt. Dit is bedoeld voor bedrijven die zich inzetten voor klanten en werknemers met geldzorgen. In plaats van hun schuldenproblematiek te laten oplopen, bieden zij een helpende hand om erger te voorkomen. Een ander voorbeeld is de basisboodschappenlijst waarop de meest noodzakelijke producten staan, zoals volkorenbrood, fruit, rijst en melk. Winkeliers worden daarmee uitgedaagd om juist deze boodschappen betaalbaar



Wat betekent een stad zonder armoede?

Warm Rotterdam laat ervaringsdeskundigen uit alle delen van de stad daarover vertellen. Bijvoorbeeld in gesprekken met beleidsmakers, tijdens gastlessen en in interviews. En in een filmpje op de website. Een greep uit de wensen uit [dit filmpje](#):

- Boodschappen die betaalbaar zijn
- Niet meer met een lege maag naar school hoeven
- Energie hebben om met je vriendjes te spelen
- Goed in je vel zitten
- Gewoon eens leuke dingen doen
- Betaalbare energie
- Gezond kunnen zijn
- Geen zorgen dat er niet genoeg geld is
- Niet bang zijn om hulp te vragen
- Geen eenzaamheid
- Niet meer bang zijn als de deurbel gaat

te houden voor mensen in armoede. Recent verscheen bovendien de basiszorglijst met de meest noodzakelijke medicijnen.

De ervaringsdeskundigen lopen ook mee als de woningbouwcorporatie het gesprek aangaat met bewoners die een huurachterstand hebben. Ze adviseren

waterbedrijven over hoe ze in gesprek kunnen gaan met klanten die geldzorgen hebben. En met hulp van het team Warm Rotterdam brengen ze hun kennis in tijdens commissievergaderingen van de gemeenteraad.

Systeemverandering

Van Egeraat is er helder over: armoede terugdringen kan alleen door systeemverandering. De oplossingen die doorgaans worden ingezet zijn volgens haar vooral economisch en technocratisch gedreven. De échte oplossingen zullen ook niet snel uit het systeem zelf komen, leert haar ervaring. 'Bestuurders en beslissers maken zelf deel uit van dat systeem – dat is nou net het probleem. Het beperkt hun blik.' Daarom heeft Warm Rotterdam het Delta-plan Armoede ontwikkeld, compleet gebaseerd op wat duizenden mensen in de stad aangeven over wat er nodig is en hoe het wél kan. 'Het is de stem van de stad. Het zijn de oplossingen die zij zien, vanuit hun leefwereld. Heel concreet.'

Het plan focust op preventie en op een integrale aanpak. Ook bepleit het een stevige rol voor informele en sterke wijknetwerken, dicht bij de bewoners. 'Zo kunnen we er met elkaar voor zorgen dat we er vroeg bij zijn als iemand het niet dreigt te redden.' Ook pleit het plan voor een schaduwraad; een geformaliseerde burgerraad van ervaringsdeskundigen die structureel meedenkt over wat beter kan. Warm Rotterdam heeft het Deltaplan laten doorrekenen. Daaruit blijkt bijvoorbeeld

dat jaarlijks ruim € 2 miljoen aan zorgkosten te besparen valt en € 6 miljoen aan schuldhulpverlening. Indirecte kosten vallen ook weg, zoals die door schooluitval.

Te politiek?

Ondanks de successen van Warm Rotterdam, heeft de gemeente de vaste financiering voor de organisatie stopgezet. Nu is er op projectbasis samenwerking met de gemeente. 'We zijn de vakbond voor bewoners in armoede. We ogen dan ook activistisch. Sommigen vinden ons te politiek. Anderen vinden dat we te veel op de stoel zitten van wat de gemeente eigenlijk zou moeten doen. Een aantal landelijke fondsen houdt onze organisatie in de lucht. Zij zien hoe de samenleving zich ontwikkelt en wat het antwoord kan zijn op grote sociale vraagstukken zoals armoede. Al decennialang is er kaalslag op alledaagse zorg en hulp voor elkaar dicht bij huis, terwijl juist daar de oplossing zit. Gelukkig krijgen we dankzij de fondsen meer tijd om te laten zien dat dit nodig is om de armoedespiraal te doorbreken.'

Bijdrage Dioraphte: € 50.000
Bezoek de website van
[Warm Rotterdam](#)



STICHTING ANNE-BO

Alle meiden dezelfde kansen

Niet alle jonge meiden kunnen hun dromen verwezenlijken. Allerlei hindernissen staan hun studie en zelfstandigheid later in de weg. Stichting Anne-Bo ondersteunt ze, met in gedachten de 19-jarige Anne-Bo. Een kerngezond meisje, met een groot hart en een sterk rechtvaardigheidsgevoel. In 2019 overleed ze onverwachts.



Annemieke van de Wouw is de moeder van Anne-Bo. Zij wil haar dochter en alles waar zij voor stond eren met een naar haar vernoemde stichting. 'Anne-Bo was een sociaal bewogen meisje, met vrienden en vriendinnen uit alle lagen van de samenleving. Ze oordeelde nooit en kon niet omgaan met oneerlijke situaties. Haar rechtvaardigheidsgevoel was enorm.'

Studeren niet vanzelfsprekend

Uit alles bleek dat Anne-Bo nog veel voor anderen had willen betekenen. Vanuit die gedachte is de stichting ontstaan. Sindsdien krijgen jonge meiden hulp om te gaan studeren én om die studie af te maken. Het gaat om jonge vrouwen in kwetsbare of schrijnende omstandigheden, die zonder steun niet tot studeren in staat zouden zijn. Bijvoorbeeld omdat ze opgroeien in armoede, een vluchtverleden of migratieachtergrond hebben, uit de jeugdzorg komen of jong moeder zijn geworden.

Raad en daad

Inmiddels heeft de stichting al 375 studenten met raad en daad geholpen om hun toekomst vorm te geven. Zoals een studiebeurs als financiën ontbreken, een eigen laptop en geld voor studieboeken en studiebenodigheden. Maar ook met een eigen coach. Deze coaches lopen niet alleen de hele studie mee op, maar brengen vanuit hun eigen werkende bestaan ook hun netwerk in. Zo openen inmiddels 375 coaches de deur naar meeloopdagen, stages en de arbeidsmarkt. Ook wordt er volop kennis gedeeld in de Anne-Bo Academie. Daar kunnen de meiden aanhaken voor workshops, trainingen en gezellige events.

Nauwelijks uitval

De aanpak werkt. Een hoog percentage van de studenten gaat door met hun studie. Waar landelijk 20% in het eerste studiejaar uitvalt, zit Stichting Anne-Bo op 5% uitval.



Betty woont in Heerlen en is student European Studies. In 2017 kwam zij met haar moeder en twee zusjes uit Kenia. Ze droomt ervan om advocaat of openbaar aanklager te worden. Ockje is haar coach. 'Ik vind het fijn om met haar te kunnen praten. Ockje zegt me nooit wat ik moet doen maar stelt de juiste vragen waardoor ik aan het denken word gezet. Zelf wil ik net als zij politiek actief worden. In Kenia is het systeem erg corrupt, er is ook veel machtsmisbruik door politici. Ik zou later wel graag willen werken bij de Verenigde Naties of een organisatie als Amnesty International.'

Ockje is Betty's coach. Ockje is voormalig politica, zat in de Tweede Kamer en was beleidsambtenaar op het ministerie van Buitenlandse Zaken. Zelf heeft ze vier kinderen die alle kansen krijgen. Ook Betty helpt ze graag op weg. Bijvoorbeeld door gelijk voor haar een nieuwe laptop te helpen regelen toen de oude crashte. Ze helpt Betty om te focussen zodat ze haar dromen kan bereiken. 'Vier jaar trekken we met elkaar op. Het contact geeft me ontzettend veel energie. Voor Betty gaan dingen niet altijd vanzelf, maar ze pakt werkelijk iedere kans die ze ziet.'

 Bijdrage Dioraphte: € 50.000
 Bezoek de website van
[Stichting Anne-Bo](#)



ZEEUWS WEERZIEN

Hét antwoord op vergrijzing in een dunbevolkt gebied

Als het Zeeland lukt om thuiswonende ouderen goed te ondersteunen, dan kunnen andere regio's daar veel van opsteken. Want hoe doe je dat, in een dunbevolkt en uitgestrekt gebied? En met grote krapte op de arbeidsmarkt? Zes vrijwilligersorganisaties bundelden hun inzet om zo tot een groot netwerk te komen.

Het begon allemaal met de gratis krant Zeeuws Weerzien van de gelijknamige stichting. Een kwartaalblad bomvol anekdotes en verhalen over het leven van toen. Het blad is speciaal bedoeld voor de oudere inwoners van Zeeland. Niet alleen om zelf te lezen. Maar vooral ook om daarmee samen met anderen herinneringen op te halen tijdens speciale leesbijeenkomsten. Dat samenbrengen van ouderen is geen overbodige luxe in Zeeland. De provincie kent het hoogste percentage ouderen van

Nederland. Door de eilandenstructuur liggen voorzieningen vaak niet om de hoek. Openbaar vervoer is beperkt. En dus is een goed functionerend sociaal vangnet onmisbaar.

Enorm netwerk

Zeeuws Weerzien sloeg de handen ineen met vijf vrijwilligersorganisaties ter plekke. Te weten: Vier 't Leven, Zeeuwse Luisterlijn, Zeeuws Verlies, Humanitas Zeeland en Resto VanHarte. Ook andere regionale vrijwilligersorganisaties zijn in de toekomst meer dan welkom om aan te haken. Samen zorgen ze voor een enorm netwerk om ouderen in kwetsbare situaties thuis te bereiken en te ondersteunen. Dat gebeurt met bijvoorbeeld een luisterend oor, een helpende hand, maar ook door ze weer bij activiteiten te betrekken.

Samen vrijwilligers werven

Met elkaar, dat is het motto. Dat betekent ook: samen vrijwilligers werven, trainen én betrokken houden. Bij dat alles speelt de krant Zeeuws Weerzien een belangrijke rol. 40.000 exemplaren vinden inmiddels hun weg naar de doelgroep. Het samenwerkingsverband kreeg de naam Samen Sterk voor Zeeuwse Senioren.

 Bijdrage Dioraphte: € 30.000
 verdeeld over 3 jaar
 Bezoek de website van
[Zeeuws Weerzien](http://ZeeuwsWeerzien.nl)

Omdat elk kind recht heeft om te spelen

Het huidige asielbeleid raakt veel ontheemde kinderen in azc's en noodopvanglocaties. Ze hebben vaak weinig mogelijkheden om te spelen. En juist dat is essentieel voor het welzijn en de ontwikkeling van kinderen. Changing Stories reist daarom met theater en spel langs opvanglocaties in Europa.



Elk kind heeft recht om te spelen. Niet voor niks kreeg dit recht een plek in het VN-Kinderrechtenverdrag, dat ook Nederland destijds ondertekende. Want wanneer kinderen spelen, hebben ze niet alleen plezier. Het geeft ze ook de kans om grip te krijgen op hun emoties, zich uit te drukken en op te groeien tot gezonde volwassenen. Toch kunnen zij in de opvanglocaties moeilijk gewoon even kind zijn. De momenten zijn schaars om te kunnen lachen, te fantaseren en samen te spelen.

Durf en zelfvertrouwen

Changing Stories staat op tegen dat onrecht en doet hier iets aan. De groep theatermakers en artiesten – opgeleid in traumasensitief werken – reist langs de opvangcentra. Daar brengen zij met theater en spel meer lichtheid in het bestaan van de kinderen. Ook spelen zij in op hun verbeeldingskracht en veerkracht. 'We zien telkens opnieuw


dat kinderen ontspannen, meer durven en hun zelfvertrouwen terugkrijgen', zo laat de organisatie weten.

Meer begrip

Gedurende twee jaar bereikt het project 2.000 kinderen in de Nederlandse opvangcentra. Maar er gebeurt meer. Changing Stories bezoekt ook basisscholen en beroepsopleidingen. Daar delen zij hun ervaringen met leerlingen, studenten en docenten. Zo kweken ze niet alleen meer begrip voor kinderen die ontheemd zijn. Ze doen ook een appel op hen om net als Changing Stories iets voor deze kinderen te doen.

Bijdrage Dioraphte: € 10.000
verdeeld over 2 jaar
Bezoek de website van
[Stichting Changing Stories](#)



A portrait of Koosje Laan, a woman with short brown hair, wearing a red corduroy jacket over a dark blue shirt and dark blue trousers. She is sitting on a white stool, leaning forward with her hands on her knees. The background is a dark, out-of-focus stage setting with blue curtains and a wooden floor.

KOOSJE LAAN OVER PODIUMKUNSTEN

Wat Dioraphte raakt in wat makers voorstellen

Sinds de zomer van 2025 is Koosje Laan adviseur Podiumkunsten van Dioraphte. Ze brengt veel ervaring met zich mee uit het culturele veld. Die ervaring bouwde ze op vanuit verschillende rollen; van producent en zakelijk leider tot adviseur voor culturele organisaties en publieke fondsen. Welke ontwikkelingen worden volgens haar gevoed door deze tijd? En hoe vervult Dioraphte tegen dat licht zijn rol?

De podiumkunsten bedenken steeds meer nieuwe vormen waarin het publiek niet alleen kijkt, maar ook actief onderdeel wordt van een gezamenlijke ervaring. Zodat een voorstelling de denkbeeldige barrière tussen podium en publiek doorbreekt. Voor Koosje Laan zijn het signalen dat het gedeeld eigenaarschap van voorstellingen toeneemt. 'Het podium ontwikkelt zich meer en meer tot een plek waar makers het publiek uitnodigen om samen te werken aan een collectieve beleving. Ik zie het bijvoorbeeld terug in operavertolkingen waarin geprojecteerde scènes en live spel een interactie aangaan met elkaar en het publiek. Je ziet makers die hun concerten en voorstellingen vertonen in de openbare ruimte. Of makers die hun publiek uitnodigen om een plaats in te nemen in het decor.'

Intrigerend vindt Laan ook het toenemend gebruik van technologie in de podiumkunsten. 'Je zou denken dat technologie afstand schept in de beleving. Maar neem bijvoorbeeld het project *Sansui*, van scenograaf Davy van Gerven, die technologie juist inzet om verbinding mogelijk te maken. *Sansui* was een van de eerste plannen die ik las, in mijn rol als adviseur van Dioraphte. Het raakte me meteen.' Met zijn project doet Van Gerven onderzoek naar het invoelbaar maken van een beladen geschiedenis, door middel van digitale animaties. Zijn grootvader werd geboren in voormalig Nederlands-Indië en kwam tijdens de Tweede Wereldoorlog in een Japans interneringskamp terecht. Aan de hand van de verhalen die zijn grootvader (niet) vertelde, raakte Van Gerven bewust van de spanningsvolle verhouding tussen ouderschap en slachtofferschap. Hij vertrok naar Japan voor een artistiek onderzoek.

Zintuiglijke totaalervaring

Wat dat heeft gebracht, wordt in de zomer van 2026 duidelijk. In het theater laat *Sansui* mensen het verhaal niet alleen doorleven, maar ook op zichzelf betrekken. In een zogeheten 'immersieve installatie', die de kijker als het ware onderdompelt, betreedt het publiek een landschap met virtuele objecten. Zoals radioactief servies uit Nagasaki en de Japanse duizendknoop. Elk object is digitaal geanimeerd en vormt een poort naar een filosofisch verhaal. Performance, geluid en scenografie vallen samen tot een zintuiglijke totaalervaring.

Laan: 'Deze aanpak is heel interessant. Ik ben benieuwd naar hoe technologie nieuwe vormen van intimiteit en confrontatie kan creëren in de podiumkunsten, juist in dat samenspel tussen het levende en technische.'

Ontdekkingstocht

Projecten zoals *Sansui*, waarin grenzen opgerekt worden en nieuwe vormen onderzocht, zijn volgens Laan exemplarisch voor Dioraphte's fondsbeleid voor de podiumkunsten: ruimte voor ontdekking en ontwikkeling. 'Binnen de podiumkunsten ondersteunen we ieder project vanuit z'n eigen merites en in de volle breedte: van klassieke vormen van podiumkunsten tot meer experimentele. En van *spoken word* en opera tot theater en dans. Het één is niet belangrijker dan het ander.

Volgens Laan bewegen makers zich in deze tijd steeds vaker tussen de verschillende kunstvormen, genres en disciplines. In die beweging bevragen ze het onderscheid en prikkelen ze het denken over wat podiumkunst kan zijn. Maar daardoor vallen ze in de fondsenwereld overal een beetje tussenin: is het nou bijvoorbeeld dans of muziek? Dat verklaart volgens Laan ook waarom het voor meer experimentele vormen en crossovers minder makkelijk is om financiering te vinden. 'Bij Dioraphte werkt het anders omdat talentontwikkeling de rode draad vormt in ons podiumkunstenbeleid. Daaruit kunnen allerlei kunstvormen voortkomen.'





Ook artistiek onderzoek en experimentele producties. De vorm kan tijdens het maakproces zelfs nog veranderen.'

In *Sansui* herkent ze ook de herdefiniëring van wat een podiumkunstervaring kan zijn. Het gaat om meer dan kijken, het is een intense, gemeenschappelijke beleving. 'Juist in deze tijd voegt dat veel waarde toe,' aldus Laan. 'We leven in een tijdperk van versnelling, van individualisering en van een enorme *overload* aan informatie. Het is dan extra belangrijk dat er momenten zijn van collectieve aandacht, invoelbaarheid en vertraging. Vanuit die optiek kunnen de podiumkunsten veel meer bieden dan een

verhaal dat je tot je neemt. Ze bieden een oefening in samenleven, in empathie en gedeelde verbeelding.'

Lef

Laan is er uitgesproken over: ze wordt enthousiast als aanvragers durven te gaan voor wat zij denken dat nodig is, zonder op voorhand voor te sorteren op wat een fonds daar mogelijk van vindt. 'Dat lef past ook bij Dioraphte. Door te investeren in talentontwikkeling, hebben we alle ruimte om ook artistieke experimenten met maatschappelijke relevantie aan te jagen. En dat is precies wat deze tijd nodig heeft.'



Klassieke opera met een actuele boodschap

‘Le nozze di Figaro’, een van de grote opera’s van Mozart, in een splinternieuwe jas. Met actuele thema’s als gender en macht. Maar dan wel zoals het vroeger ging: met het orkest midden op het podium. Deze uitdagende voorstelling van het Orkest van de Achttiende Eeuw maakte veel los bij het publiek, zo bleek uit recensies.

Het Orkest van de Achttiende Eeuw (Orchestra18c) is een gerenommeerd muziekgezelschap, internationaal bekend om uitvoeringen met originele instrumenten of hedendaagse kopieën hiervan, zoals fagotten, hoorns en meer. Met ‘Le nozze di Figaro’ had Orchestra18c een ambitieus plan: met een combinatie van internationale toppers en een koor vol jong talent een klassieker in de volle actualiteit plaatsen. En dat in een prikkelende mix van oude vormen en nieuwe thematieken, zoals genderverhoudingen en machtsstructuren. Orchestra18c wilde op die manier een breed publiek uitdagen na te denken over hoe het verhaal van deze opera betekenis krijgt in het heden.

Hernieuwde kijk

De keuze om het orkest zichtbaar en actief op het podium te plaatsen – zoals gebruikelijk in de tijd van Mozart – versterkt de muzikale beleving. En het geeft een hernieuwde kijk op opera als genre. De reacties waren positief. ‘De regie van Jorinde Keesmaat is gedurfd en fantasierijk in het

vertalen van klassieke thema’s naar een hedendaagse context’, luidde een kritiek. En: ‘Ze toont de grilligheid en complexiteit van menselijke relaties, zonder de humor en speelsheid van Mozart uit het oog te verliezen.’

Bijdrage Dioraphte: € 20.000

Bezoek de website van
[Het Orkest van de Achttiende Eeuw](#)



JONGE HARTEN FESTIVAL

Een plek om samen een nieuw toekomstverhaal te maken

Jonge Harten Festival nodigt jongeren uit om hun stem te laten horen. Op dit meerdaagse theaterevenement krijgen jonge talenten volop kansen om zichzelf te laten zien – letterlijk en figuurlijk. En het publiek te vertellen waar zij in deze wereld naartoe willen.

Jonge Harten is een achtdaags theaterfestival in Groningen, gericht op talentontwikkeling van jongeren tussen 12 en 29. Jonge makers en studenten werken er samen aan voorstellingen en presentaties. Het festival is een van de weinige plekken in Nederland waar startende makers zich binnen een leergemeenschap kunnen presenteren aan een echt publiek. Nieuwe talenten krijgen er een podium en kunnen zich ontwikkelen als professionele maker.

Interessante stages

Educatie is een belangrijk onderdeel. Daarom werkt het festival nauw samen met scholen in stad en provincie. Een van de deelprogramma's is 'De Route'. Dit biedt makers kansen te onderzoeken of ze een toekomst willen in educatieve producties. De festivalorganisatie biedt daarnaast ook interessante stageplekken aan.

Artistieke durf

Het thema van 2025 was 'Speak up - and listen.' Daarmee wilde Jonge Harten de

deelnemers stimuleren tot expressie én dialoog. 'In een wereld waarin autocratie en censuur toenemen, is het belangrijk dat iedereen zich blijft uitspreken,' zegt artistiek leider Karlijn Benthem. 'Steeds meer jongeren kloppen hier aan met de vraag: help ons een nieuw toekomstverhaal te schrijven! Andere narratieven over de wereld zijn essentieel om samen verder te komen. Het leren maken van je eigen verhaal – en dit kunnen aanpassen als het nodig is – is een van de fundamenteën van gelukkig zijn.'

Bijdrage Dioraphte: € 20.000

Bezoek de website van [Jonge Harten Festival](#)



STICHTING RIZOOM

Jonge makers op weg helpen in hun artistieke ontwikkeling

Talented makers van nieuwe muziek en geluidskunst hebben veel vragen over hoe het culturele veld praktisch werkt. Hoe kun je netwerken, waar vind je fondsen en hoe verdiep je je inhoudelijk? Makers krijgen daarom een mentor uit een van de organisaties van Rizoom. Zo kunnen ze snel stappen zetten op het gebied van artistiek ondernemerschap.

Rizoom biedt ruimte voor makers die zich niet in hokjes laten plaatsen en voor muziek waar geen label op past. Het is een samenwerkingsverband van zeven grote muziekpodia en festivals. Rizoom ondersteunt talenten in de eerste jaren van hun carrière. Het gaat om makers die experimenteren met een nieuwe vorm- en beeldtaal. Wat de stichting zo ontdekt, deelt

ze via haar organisaties met jonge mensen die zich aangesproken voelen door thema's die de makers onderzoeken. Zo ontsluiten podia en festivals op hun beurt een nieuw publiek.

Persoonlijke zoektocht

Elk traject start met een persoonlijk ontwikkelplan, gevolgd door een artistieke


zoektocht. De jonge maker krijgt toegang tot repetitieruimtes, technische faciliteiten en ondersteunende backoffice. Daarnaast worden zij gekoppeld aan coaches en ervaren makers uit relevante disciplines, die het persoonlijke onderzoek van de jonge maker ondersteunen. Bijvoorbeeld met marketingadvies. Ook zijn er try-out-mogelijkheden om het werk te presenteren aan een publiek. In 2025 zijn op die manier vier makers ondersteund. Vanaf 2026 groeit dat aantal door naar acht tot tien.

Vernieuwing én continuïteit

Aan het einde van het traject kunnen makers hun werk presenteren bij een van de deelnemende podia of festivals. Rizoom houdt daarna contact met de makers en nodigt ze bijvoorbeeld uit om peer-to-peer een nieuwe lichting talenten te coachen. Hun actuele werk kunnen ze delen met programmeurs uit het netwerk. Vernieuwing, ontwikkeling én continuïteit gaan zo hand in hand.



 Bijdrage Dioraphte: € 35.000
 Bezoek de website van
[Stichting Rizoom](https://www.rizoom.nl)



COR STRIK OVER DE SINT-LUCIAKERK

Hoe bewoners van Ravenstein hun kerk redden

Voor een symbolisch bedrag kochten Cor Strik en zijn partner Frans van Haeren zes jaar geleden de Sint-Luciakerk in Ravenstein. Niet voor henzelf, maar uit de diepe overtuiging dat het monument behouden moest blijven. De kerk werd gelijk overgedragen aan een stichting die daarvoor alles op alles zet. Het gebouw is uniek en heeft een bijzondere waarde voor de gemeenschap. ‘Eigenlijk heeft de kerk óns gekocht.’

Zeker weten dat oud-horecaondernemer Strik er af en toe wakker van ligt. Het is een megaproject. Zijn hele ziel en zaligheid zit erin. Inclusief zo’n 3.600 vrijwilligersuren, de afgelopen zes jaar. De verantwoordelijkheid voelt groot en er komt veel kijken bij het redden van de kerk. Zoals bouwkundige processen doorzien, politiek handig manoeuvreren en voortdurend schakelen. Maar vooral ook kunnen verdragen dat je niet verder kunt kijken dan de volgende bocht. Strik: ‘Alles in mijn leven bleek een stage te zijn voor dit project. Hierin komt het allemaal samen. Ook het lef en het niet opgeven, dat gebeiteld zit in mijn bestaan.’

Strik stapte in dit avontuur onder een niet zo goed gesternte. Er was veel gedoe over de toekomst van de kerk. Hij dacht: ik ga gewoon eens een visiedocument maken over wat je bij benadering met zo’n kerk zou kunnen. Hij trok er de aandacht mee van het bisdom, het parochiebestuur, de gemeente, provincie en

de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed. De kern van het idee? Behoud van het erfgoed, met een toekomstbestendige herbestemming voor de gemeenschap. Ook zag Strik commerciële mogelijkheden waarmee de kerk in zijn eigen bestaan en onderhoud zou kunnen voorzien.

Passie en ondernemerschap

Striks idee werd omarmd. Iedereen voelde de betekenis ervan. Het gaat hier om de enige Duits-barokke katholieke parochiekerk in Nederland. Het unieke gebouw heeft dan ook karakteristieke kenmerken, zoals een mansardedak met koepelgewelf. De kerk werd in 1735 gebouwd met geld uit de gemeenschap, opgehaald door de Ravensteinse Loterij. Strik: 'De kerk hoort bij ons oude vestingstadje.' Zijn idee bleek levensvatbaar. 'We hebben het zorgvuldig uitgewerkt met een groep adviseurs, onder meer uit de erfgoedwereld. Dat gaf ons plan vleugels. Ook hebben we een stevig stichtingsbestuur samengesteld. Allemaal mensen die veel meer weten dan ik. Ik ben van de passie en het ondernemerschap. Zij hebben hun sporen verdiend in complex projectmanagement, erfgoed, financiering.'

Niet leegstrippen

Terwijl in 2016 het koor er nog stond te oefenen, viel het gruis vanuit de plafondscheuren naar beneden. De kerk werd per direct onveilig verklaard en gesloten door het parochiebestuur. Strik: 'De bouwkundige verkenning die de eerste vier jaar in beslag nam, was

de grootste uitdaging. Wat zouden we tegenkomen? Daarbij hebben we allerlei erfgoedsspecialisten ingezet. Ik denk dat we inmiddels elke balk wel kennen.' Tijdens de planvorming van het meerjarig instandhoudingsplan en de herbestemming gebeurde er lange tijd niks met de kerk.

Stap voor stap worden de plannen nu uitgewerkt. Van het rijksmonument is zowel het interieur als het exterieur beschermd. Wat in de kerk aanwezig is moet zoveel mogelijk behouden blijven, zoals het altaar, beelden, preekstoel en biechtstoelen. Voor een vrij vloerplan mochten enkele kerkbanken wijken. 'We mogen en willen het gebouw niet leegstrippen, deze monumentale elementen zijn ons goud.' Zorgvuldigheid staat voorop. Zo is er een bouwteam dat bestaat uit vertegenwoordigers van de gemeente, de monumentenkamer en de Rijksdienst. 'Dat zijn als het ware onze 'toezichhouders'. Ze beoordelen elke stap die we zetten. Zo voorkomen we dat er iets gebeurt dat erfgoedtechnisch niet goed is.'

Communityproject

De opgerichte stichting heeft het vaak verzucht: hoe gaan we dit ooit voor elkaar krijgen? Maar de gemeenschap steunt het initiatief aan alle kanten. 'Zo is er de groep 'Lucianen' – particulieren en bedrijven – die financieel steunt en donaties ophaalt. De bijdrage vanuit Dioraphte voor de bouwkundige restauratie werkt daarbij als een vliegwiel. Uiteindelijk is er





zo'n 2,5 miljoen euro nodig. We kunnen dus nog hulp gebruiken.' Intussen heeft Strik zijn initiatief zien uitgroeien tot een communityproject. 'We hebben bijvoorbeeld een hele groep vrijwilligers met een professioneel ambacht die meewerken aan de herbestemming. Zij hebben bijvoorbeeld de toiletgroep gebouwd en kleine klussen uitgevoerd. De besparing? Ruim 50.000 euro.'

Trouw- en rouwceremonies

Inmiddels is de kerk weer veilig verklaard. Om het draagvlak te vergroten is het gebouw zo snel mogelijk opengesteld om te laten zien wat alle inspanningen opleveren. Ook de exploitatie is op gang gekomen.

Zo is de kerk te huur voor trouw- en rouwceremonies, symposia en optredens. De schouwburg in Oss heeft toegezegd er jaarlijks zo'n twintig voorstellingen te programmeren. Daarnaast is er natuurlijk ook ruimte voor de gemeenschap. Dat vergroot de leefbaarheid van het stadje. Strik: 'Ooit droomde ik ervan een plek te creëren voor mensen om samen te komen. Nou, dat is gelukt.'

Bijdrage Dioraphte: € 70.000
Bezoek de website van de
[Stichting Erfgoed Lucia Ravenstein](#)



Mirjam Giesbers
Voorzitter stichtingsbestuur

'Ik wist dat de herbestemming een grote uitdaging zou worden, maar ik denk graag in mogelijkheden en oplossingen.'

Adviseur Jaap Jan Steensma **'Alles klopte, het paste ons als fonds'**

'Erfgoedbeleid gaat over instandhouding; over bewaren van wat van waarde is, opdat het niet verloren gaat. Maar omstandigheden kunnen veranderen. Op het moment dat erfgoed zijn oorspronkelijke functie verliest, loopt het voortbestaan gevaar. Dat gebeurde ook met de Luciakerk in Ravenstein, die door de ontkerkelijking steeds minder bezoekers trok. De kerk werd uiteindelijk aan de eredienst onttrokken. Maar hoe moet het dan verder?

Wat we zo bijzonder vinden aan de Luciakerk, is dat juist een groep bewoners zich zo betrokken toont om dit erfgoed te behouden. Zij trekken zich het lot aan van het bijzondere gebouw én ze willen dat de publieke toegankelijkheid behouden blijft. Dat is een enorme opgave, maar we hadden er alle vertrouwen in dat het ging lukken. In alle onderliggende stukken herkenden we de kwaliteit. Er was goed over nagedacht, er waren experts bij betrokken, alles klopte. En het paste ons als fonds. We dragen namelijk graag bij aan projecten die zonder onze bijdrage moeilijk te realiseren zijn. Dat maakt het verschil.'



Nieuwe presentatie verbindt de historie met de wereld van nu

Vrede, vrijheid en recht. Deze thema's lopen als een rode draad door het verleden van Slot Loevestein. Jaarlijks bezoeken zo'n honderdduizend mensen dit bijna 700 jaar oude rijksmonument. Het publiek blijkt behoefte te hebben aan meer verdieping en maatschappelijke relevantie. Een grondige herinrichting is nodig om daaraan te beantwoorden.

Ooit ontsnapte Hugo de Groot in een boekenkist uit Slot Loevestein. Het was lange tijd een staatsgevangenis en een belangrijk militair bolwerk. Tegenwoordig maakt het deel uit van het UNESCO Werelderfgoed Hollandse Waterlinies.

De museale presentatie voldoet niet meer aan de hedendaagse eisen van beleving, educatie en toegankelijkheid. Uit publieksonderzoek blijkt dat bezoekers context en samenhang missen. Met een ingrijpende vernieuwing wil de beheerende stichting het museum Slot Loevestein weer helemaal bij de tijd brengen.

Reflectie en dialoog

De herinrichting van slot, soldatendorp én vesting gebeurt onder de noemer De Woelige Wording van Nederland. Het idee: de geschiedenis van Slot Loevestein verbinden met actuele thema's als democratische waarden, mensenrechten en internationale rechtsvorming. Het museum wil bezoekers zo uitdagen tot reflectie en dialoog. Er is al veel ervaring opgebouwd met tijdelijke tentoonstellingen met partners als Amnesty International, Humanistisch Verbond en KidsRights.



Historische context

Het vernieuwde Slot Loevestein wordt een plek voor maatschappelijk debat over (on)vrijheid, recht en verdraagzaamheid. Op die manier vergroot het museum zijn maatschappelijke relevantie. Tegelijkertijd wil de stichting de belangrijke erfgoedfunctie van het monument behouden. Door de herinrichting begrijpen bezoekers straks meer van de historische context

van de unieke interieurs, de bijzondere muurschilderingen én de rijke archeologische verzameling.

Bijdrage Dioraphte: € 100.000
Bezoek de website van
[Stichting Rijksmuseum Slot Loevestein](https://www.slotloevestein.nl)

Unieke verzameling 'outsider art' weer terug naar Nederland

Toen in 2001 in Zwolle het museum De Stadshof sloot, ging de collectie in bruikleen naar Gent. De tijd is rijp om de kunstwerken weer naar Nederland te halen. Dat gebeurt in samenwerking met Museum van de Geest in Haarlem. Dioraphte draagt bij aan het speciale kunsttransport.

Collectie De Stadshof is een unieke verzameling van wat wel 'outsider art' wordt genoemd. Dit is kunst gemaakt door creatieve talenten van buiten het 'officiële' kunstcircuit. De meeste kunstliefhebbers erkennen daar van zeker de waarde. Toch bieden musea er maar weinig ruimte voor. De collectie De Stadshof behoort internationaal tot de meest toonaangevende en samenhangende verzamelingen op dit gebied. Zij is in veertig jaar opgebouwd tot een collectie van zo'n tienduizend werken van meer dan vijfhonderd kunstenaars.

Erfgoedwaarde veiliggesteld

Door de verhuizing van het Gentse Museum Dr. Guislain naar Haarlem wordt de collectie weer beter zichtbaar voor een Nederlands publiek. Ook hoopt Dioraphte zo de positie van Museum van de Geest te verstevigen, een organisatie die mentale gezondheid bespreekbaar wil maken. De collectie draagt bij aan erkenning, waardering en begrip voor alle mensen. Juist ook voor hen

die niet aan de geldende 'norm' voldoen. De stichting Collectie De Stadshof blijft als zelfstandig eigenaar bestaan. Door de scheiding tussen museum en collectie kan deze rijke kunstverzameling in alle gevallen blijven. Daardoor is de erfgoedwaarde ervan duurzaam veiliggesteld.

Bijdrage Dioraphte: € 40.000
Bezoek de website van
[Stichting Collectie De Stadshof](#)



Historisch bewust wandelen door een eeuwenoud cultuurlandschap

Hoe krijg je zoveel mogelijk mensen betrokken bij het eeuwenoude cultuurlandschap van de Brabantse Aa? Dat kan door een belevenisroute uit te zetten. Met kaarten, teksten en animaties ontdekken wandelaars de cultuurhistorische rijkdom van het gebied. Bestaand én verdwenen erfgoed komen letterlijk in beeld.

Bewoners uit Heeswijk-Dinther, met hart voor hun streek, wilden de betrokkenheid bij het landschap rond de Brabantse Aa vergroten. Ze brachten uiteenlopende culturele organisaties bij elkaar. Van historische verenigingen tot plaatselijke VVV's, en van bibliotheken tot kastelen. Het idee: een belevenisroute langs de meanderende rivier de Aa, die vanuit de Peel naar provinciehoofdstad Den Bosch stroomt. Centraal staat het werk van de 18e-eeuwse tekenaar Hendrik Verhees. Hij bracht het gebied minutieus in kaart. Rond 1790 tekende hij 'de nieuwe Meierijsche kaart', met alle toen aanwezige 25 kastelen en 17 watermolens.

Rijke geschiedenis

De kracht van het project is de verbindende werking. Inwoners en organisaties – lokaal en

regionaal – vormen samen een community die de rijke streekgeschiedenis wil koesteren. Vernieuwend is dat de belevenisroute de erfgoedwaarde van objecten in een landschap belicht. De bijdrage van Dioraphte is gebruikt om presentaties te maken als onderdeel van een groter project. Het gaat om combinaties van bewegende beelden en animaties over de cultuurhistorische waarde van erfgoedobjecten die langs de rivier staan. Of daar ooit stonden. Samen vertellen zij het verhaal over de Brabantse Aa.

Bijdrage Dioraphte: € 15.000
Bezoek de website van
[Stichting Brabantse Aa](#)

CATE NYAMBURA OVER DE NIEUWE
STRATEGISCHE FOCUS IN AFRIKA

‘Laat lokale
gemeenschappen
zelf hun prioriteiten
bepalen’

Cate Nyambura heeft zich altijd ingezet voor seksuele en reproductieve gezondheid en rechten op haar continent. Vanuit haar rol als adviseur onderzoekt en ondersteunt ze projecten die lokale gemeenschappen versterken om hun eigen doelen te bereiken. ‘Dioraphte zet een gedurfde stap met een aangescherpte schenkingsstrategie voor Afrika.’

‘Tedereen is met elkaar verbonden. Inzicht krijgen in wat er echt toe doet, kan daarom niet altijd van een afstand. Het is beter je als het ware onder te dompelen. Zo voel je scherper welke betekenisvolle verandering vanuit een gemeenschap kan ontstaan.’ Volgens Cate Nyambura, de nieuw aangestelde adviseur in Afrika, zijn impactvolle initiatieven het beste te faciliteren door aan de frontlinie te staan. Jarenlange ervaring op lokaal niveau heeft haar tot deze overtuiging gebracht. ‘Door ter plekke aanwezig te zijn, begrijp ik de cultuur van de lokale bevolking beter. Een projectvoorstel lezen en de concrete werkelijkheid met eigen ogen zien; het zijn echt twee verschillende dingen.’

Lid van het team

Nyambura heeft een achtergrond in beleid, genderstudies en biomedisch onderzoek. Ze is een ervaren adviseur voor lokale, regionale en mondiale initiatieven op het gebied van



seksuele en reproductieve gezondheid en rechten (*sexual and reproductive health and rights*: SRHR). Haar expertisegebieden variëren van jeugdgezondheid en hiv/aids-preventie en -behandeling, tot bijvoorbeeld het voorkomen van gendergerelateerd geweld. In juli 2025 begon ze in haar rol als adviseur bij Dioraphte. Nyambura leidt de verdere ontwikkeling en implementatie van de nieuwe SRHR-strategie van Dioraphte op het Afrikaanse continent. Als lid van het team van adviseurs opereert ze daarbij vanuit Kenia.

Grotere stappen zetten

Nederland is niet nieuw voor Nyambura. Zo'n elf jaar geleden ging haar eerste trip buiten Afrika naar Noordwijk. 'Veel internationale bijeenkomsten over de

onderwerpen die me interesseren, vinden hier plaats. Nederland heeft altijd veel geïnvesteerd in het bevorderen van seksuele en reproductieve gezondheid en rechten wereldwijd.' Ze is positief over de directe en openhartige communicatiestijl waar Nederlanders om bekend staan. 'Het past goed bij me; ik beschouw mezelf als een van de meest directe en openhartige Kenianen,' zegt ze met een glimlach. 'Een zekere mate van directheid maakt dingen veel efficiënter, waardoor je grotere stappen kunt zetten.'

Dalende overheidsbijdragen

En die grote stappen zijn meer dan noodzakelijk, voegt ze eraan toe, nu er in de wereld heel veel onzeker is. Geopolitieke kwesties, zoals de oorlog in Oekraïne, leiden tot andere prioriteiten

bij Europese regeringen. 'Het accent ligt meer op binnenlandse veiligheid en dat heeft grote gevolgen voor de budgetten voor ontwikkelingshulp. Daar bovenop komen nog de radicale bezuinigingen van de regering Trump. Wereldwijd drogen financiële overheidsbijdragen op. De filantropie staat voor de taak ten minste een deel op te vangen van wat wegvalt.' Naast de dalende budgetten is in veel landen een politieke verschuiving naar rechts zichtbaar. Dat is geen goed nieuws voor SRHR-thema's, die onder een rechts beleid waarschijnlijk eerder van de agenda verdwijnen, aldus Nyambura.

Investeren in lokale initiatieven

Volgens Nyambura is de vernieuwde Dioraphte-strategie in Afrika nodig om echt een verschil te maken. 'Ons schenkingsbudget zal de tekorten nooit

dekken, dus het is des te belangrijker om lokale gemeenschappen te financieren en hen in staat te stellen hun eigen prioriteiten te realiseren. Onze strategie is om mensen in de frontlinie het voortouw te geven. Als pan-Afrikaanse feministe ben ik erg geïnspireerd door een citaat van de MacArthur Foundation over de financiering van zwarte feministische initiatieven: *'This is the time to fund movements and fund them like you want them to win.'* Waar de grote financiers vertrekken, is het aan kleinere filantropische organisaties om te investeren in initiatieven ter plekke. De toekomst is aan de lokale gemeenschap.'

Nieuwe partnerschappen

In het eerste half jaar als adviseur voor Dioraphte heeft Nyambura tien nieuwe partnerschappen opgezet. Een eerste voorbeeld is het Young African Women Initiative, een project dat stigma's rond tienerzwangerschappen wil bestrijden en integrale interventies ondersteunt. 'Jonge moeders werken aan vaardigheden en bouwen zelfvertrouwen op. Het project biedt mogelijkheden om terug naar school te gaan. Of geeft – als dat niet kan – ondersteuning om tot een eigen inkomen te komen. Zodat tienermoeders goed voor zichzelf en hun kinderen kunnen zorgen.' Een ander voorbeeld is Golden Boots Uganda, een initiatief dat sporttoernooien combineert met een festivalachtige markt. Jongeren kunnen er informatie vinden over SRHR-thema's. En er is toegang tot bijvoorbeeld anticonceptie, screening op baarmoederhalskanker en hiv-testen.





Een nieuwe focus: een verantwoorde exitstrategie

Vanaf 2025 zet Dioraphte zijn steun in Afrika voort, maar met een specifieke focus op de seksuele en reproductieve gezondheid en rechten (SRHR) van kwetsbare meisjes en jongens van 10 tot 19 jaar. En van jongeren tot 35 jaar die een verhoogd risico lopen op ongewenste en/of vroegtijdige zwangerschappen. De strategie richt zich op projecten rond seksuele en reproductieve gezondheid, preventie en bestrijding van gender-gerelateerd geweld, en toegang tot veilige abortus plus nazorg. Dioraphte wil zo bijdragen aan een gezonde ontwikkeling en een betere toekomst van jongeren in Afrika.

De keuze voor een aangescherpte focus – zowel thematisch als in onze samenwerking met lokale gemeenschappen – heeft een grote impact op veel van de bestaande partnerschappen. Omdat we koesteren wat we samen hebben opgebouwd, soms gedurende vele jaren, nemen we niet zomaar afscheid. Dioraphte heeft een exitstrategie ontwikkeld, waarin we met al onze tachtig bestaande partners een grondig proces doorlopen. In veel gevallen combineren we dit met een *exit grant*. Dioraphte heeft voor één jaar een tijdelijke adviseur aangesteld om dit proces te begeleiden.

Cate Nyambura: 'Hoewel onze wegen zich scheiden, blijft het werk van deze organisaties belangrijk voor Afrikaanse gemeenschappen. Ik ben blij dat Dioraphte veel zorg en aandacht besteedt aan het exitproces. Onze voormalige partners zullen altijd waardevolle spelers blijven in het Dioraphte-ecosysteem. De prioriteiten zijn misschien verschoven, maar ik ben ervan overtuigd dat deze voormalige partners belangrijke ambassadeurs voor ons werk zullen blijven.'

De nieuwe Afrika-strategie waarvoor Nyambura verantwoordelijk is, kent niet alleen een aangescherpte inhoudelijke focus. Ook verandert de manier waarop en met wie Dioraphte wil samenwerken. Nyambura: 'Filantropie kan risico's nemen die veel andere financiers niet aandurven. Ik prijs het bestuur van Dioraphte voor deze gedurfde strategische vernieuwing. Thematisch gezien is dit belangrijk en zeer actueel, omdat SRHR-kwesties sterk politiek

beladen zijn. Dioraphte kiest er bewust voor om lokale gemeenschappen en hun organisaties een cruciale rol te geven. Dat ik vanuit Afrika als adviseur kan werken, is een duidelijk teken van Dioraphte's inzet om het echt anders te gaan doen. Het is een stap waaraan Afrikaanse gemeenschappen veel zullen winnen.'



BOUKE DE JONG OVER VERWAARLOOSDE TROPISCHE HUIDZIEKTEN

‘Wetenschappers in endemische landen nemen meer het stuur in handen’

Dioraphte springt al vele jaren in de bres voor verwaarloosde tropische huidziekten. Die zijn meestal niet dodelijk, maar hebben wel een enorme impact op de mensen die ze krijgen. Subsidie voor onderzoek ernaar is lastig te vinden. In 2025 zijn vijf voorstellen goedgekeurd in de tweejaarlijkse ronde. De inzet: een groter budget en meer ruimte voor de onderzoekers ter plaatse.

In maart 2025 ontmoeten onderzoekers uit de hele wereld elkaar in Genève op een congres over verwaarloosde tropische huidziekten. Op uitnodiging van Dioraphte kwamen ze samen in de thuisstad van wereldgezondheidsorganisatie WHO. Bouke de Jong, hoogleraar Tropische geneeskunde in Antwerpen, is voorzitter van de wetenschappelijke adviesraad verwaarloosde tropische huidziekten van Dioraphte. Ze vond het een markante gebeurtenis. ‘Niet alleen deze ziekten zijn verwaarloosd, omdat onderzoek ernaar zo moeilijk te financieren is. Ook de wetenschappers die er ter plekke aan werken zijn dat in zekere zin. Het lukt ze bijna nooit om hun bevindingen op grote congressen met anderen te delen. Ik ben er trots op dat we in Genève mensen uit onze ronde van 2025 konden samenbrengen. Juist ook op de plek waar het wereldwijde gezondheidsbeleid mede vorm krijgt.’



De Jong studeerde geneeskunde in Nederland en bekwaamde zich onder meer in Afrika in tropische infectieziekten. Haar promotieonderzoek naar tuberculose deed ze in Gambia, waar ze zeven jaar heeft gewoond. Tuberculose is minder ‘verwaarloosd’ dan een ziekte als lepra, vertelt ze. ‘Volgens de WHO-normen is lepra geen wereldwijd volksgezondheidsprobleem meer, met gemiddeld minder dan één geval op 10.000 mensen. Maar intussen krijgen nog altijd jaarlijks zo’n 200.000 mensen deze ziekte. Met vaak grote

gevolgen, bijvoorbeeld vanwege verminkingen die ook stigmatiserend werken. Er zijn veel belangrijke wetenschappelijke vragen te beantwoorden. Over moleculaire diagnostiek bijvoorbeeld. Of over de manieren waarop de ziekte zich concentreert in bepaalde hotspots, en hoe die zijn aan te pakken.’

Lastige race om de financiering

Dioraphte wil wetenschappers die zich ter plaatse met dergelijke vragen bezighouden meer ‘het stuur in handen geven’, zoals De Jong het formuleert. Zodat zij de

prioriteiten kunnen aanwijzen. In de race om financiering lukt het onderzoekers uit de zogeheten endemische landen (waar de betreffende ziekten veel voorkomen) nu vaak moeilijk te ‘winnen’ van de mensen verbonden aan westerse instituten. ‘Met name bij grotere projecten is dat lastig. Mede daarom heeft Dioraphte in 2025 enkele kleinere toekenningen gedaan, terwijl intussen het totale budget voor onderzoek naar verwaarloosde tropische huidziekten fors is verhoogd.’

Een andere beweging die financiering door Dioraphte toegankelijker maakt, is de verbreding van fundamenteel onderzoek naar óók meer toegepaste projecten. Bijvoorbeeld studies naar patronen in verspreiding. Of de ontwikkeling van goedkopere én toegankelijke diagnostiek en behandeling.

Steeds relevanter bijdrage

De wereld is er de afgelopen jaren niet eenvoudiger op geworden voor de wetenschap. Denk alleen al aan het rigoureuze snijden in onderzoeksbudgetten door de Verenigde Staten onder Trump. De Jong: ‘In het onderzoek naar verwaarloosde tropische huidziekten was Dioraphte altijd al een van de grotere financiers. De rol die wij kunnen spelen wordt alleen maar relevanter. Niet alleen door studies te blijven financieren – voor meer stabiliteit ook langduriger – en wetenschappers ter plekke opleidingskansen te bieden. Maar ook door mensen bij elkaar te brengen. Zodat onderzoekers vanuit verschillende disciplines van elkaar kunnen

leren én elkaar blijven stimuleren om door te zetten. Met nieuwe inzichten kunnen we zo blijven samenwerken aan een beter bestaan voor mensen met ziekten die vaak diep in hun leven ingrijpen.’



De wetenschappelijke adviesraad verwaarloosde tropische huidziekten van Dioraphte, met v.l.n.r. Simon Croft (lid tot juli 2025), Mitali Chatterjee, Isra Cruz en Bouke de Jong (voorzitter).

Vijf keer onderzoek naar verwaarloosde tropische huidziekten

In 2025 is voor vijf projecten financiering toegekend in de tweejaarlijkse ronde verwaarloosde tropische huidziekten. Dioraphte ontving 94 voorstellen. Het totale budget was € 2,7 miljoen. De projecten starten in 2026.

1 Betere diagnostiek van yaws

Yaws is een bacteriële huidziekte die voornamelijk kinderen in tropische gebieden treft. De infectie kan ernstige misvormingen veroorzaken. Vroege diagnostiek is cruciaal voor een succesvolle behandeling. Dit project onderzoekt de reacties van het immuunsysteem op de infectie. Dat levert aanknopingspunten op voor diagnostische tests die op locatie te gebruiken zijn.

Toegekend budget: € 886.503, London School of Hygiene & Tropical Medicine

2 Leishmaniasis optimaal behandelen

Leishmaniasis ontstaat door een parasiet die via zandvliegen wordt overgebracht. De ziekte zorgt voor huiduitslag, waarop de parasiet overleeft. De ontsierende plekken zijn vaak stigmatiserend. Een optimale behandeling combineert het bestrijden van huidklachten met het tegengaan van overdracht. Dit project onderzoekt hoelang een behandeling moet duren om verdere overdracht te voorkomen.

Toegekend budget: € 300.000, Uppsala University, Department of Pharmacy

3 Gel, lotion of zalf bij leishmaniasis

De behandeling van huidproblemen bij leishmaniasis kan verbeteren met een medicijn dat makkelijk aan te brengen is. Bijvoorbeeld een gel, lotion of zalf.

De samenstelling van zo'n medicijn wordt in dit project bepaald door het microbioom in zieke huid te vergelijken met gezonde huid. De uitkomst: een patiëntvriendelijker behandeling die ook kosteneffectiever is.

Toegekend budget: € 900.000, University of York, Hull York Medical School

4 Lepra vergelijken in Gambia en Senegal

In Senegal is de behandeling van de verminkende ziekte lepra vrij goed geregeld, maar is er geen toegang tot moleculaire diagnostiek. In buurland Gambia ligt het precies andersom. Dit project zoekt uit of lepra in beide landen eenzelfde moleculaire 'vingerafdruk' heeft. Zijn er grensoverschrijdende transmissielijnen zichtbaar? Waar zien we hotspots van nieuwe gevallen en zijn overdrachtsketens te onderbreken?

Toegekend budget: € 299.992, MRC Unit The Gambia, London School of Hygiene & Tropical Medicine

5 Genetische factoren bij het ontstaan van lepra

Lepra komt nog altijd veel voor, vooral in India, Indonesië en Brazilië. Het LRRK2-gen, dat een rol speelt bij de ziekte van Parkinson, heeft mogelijk ook een relatie met lepra. Onder meer doordat LRRK2 het immuunsysteem beïnvloedt. Dit project onderzoekt veranderingen in herstelprocessen in cellen en immunologische effecten die mogelijk bijdragen aan het ontstaan van lepra.

Toegekend budget: € 288.000, Oswaldo Cruz Foundation, Fiocruz, Brazilië



Bijlagen

Over Dioraphte

Dioraphte is een van de grotere particuliere vermogensfondsen in Nederland. Ons jaarlijks bestedingsbudget bedraagt € 15 miljoen. Daarmee helpen we initiatieven op weg die in het leven van mensen betekenisvol zijn. Dat doen we door vooral initiatieven te financieren die doorgaans lastiger aan geld komen. Grote én kleine. Want elk idee van maatschappelijke waarde, verdient in de samenleving een kans.

Waar

Nederland, Afrika en onderzoek wereldwijd.

Werkterreinen

- Sociale initiatieven in Nederland
- Podiumkunsten
- Wetenschap & Onderzoek
- Cultureel erfgoed
- Initiatieven in Afrika

Voor wie

Het fonds verleent financiële steun aan maatschappelijke organisaties in Nederland, in enkele landen in Afrika en wereldwijd.

Voor wat

De gift kan bedoeld zijn voor een project, maar ook voor organisatie-steun. Hoewel een deel van onze donaties voor een jaar wordt toegekend, hebben veel projecten een looptijd van meerdere jaren.

Budget

Dioraphte streeft ernaar om jaarlijks circa € 15 miljoen te doneren. Dit budget wordt zowel nationaal als internationaal ingezet (zie ook p 18-19).

Typisch Dioraphte

- Een klein en slagvaardig team met een betrokken bestuur, waardoor zoveel mogelijk geld ten goede komt aan de projecten.
- Open voor nieuwe oplossingen, voor prille ideeën en voor onderwerpen die risicobereidheid vragen.
- Bereid om langdurig te investeren in initiatieven die nu eenmaal een lange adem vergen.

Ons verhaal

Twee vrouwen, ze kenden elkaar niet. Allebei hadden zij de beschikking over een groot vermogen. Beiden hadden geen kinderen. De vrouwen bedachten dat ze met dat vermogen iets moois wilden toevoegen in de samenleving, ook na hun overlijden. Belangeloos en zonder met naam genoemd te worden. In overleg met hun financieel adviseur, kwamen ze tot de oprichting van verschillende kleine stichtingen: stichting Liberty, stichting Dijkverzwaring, stichting Dioraphte en stichting Continuendo MusartE Foundation.

In 2015 fuseerden de stichtingen met elkaar tot wat nu Dioraphte heet. Het is een anagram van Aphrodite, godin van de liefde. Dioraphte is sindsdien een van de grotere vermogensfondsen in Nederland. Een fonds ook met een opvallend brede focus, om zo recht te doen aan de interesses en wensen van de vrouwen. Zo hadden de vrouwen veel compassie met mensen die op achterstand stonden in het leven. Ze wilden niet alleen dat grote projecten een kans kregen, maar juist ook de kleine. Ook mochten de initiatieven best wat tegendraads zijn en vernieuwend. In die geest werken wij – tot op de dag van vandaag.

Onze werkterreinen

Sociale initiatieven in Nederland

We ondersteunen sociaal-maatschappelijke initiatieven die de waardigheid en zelfredzaamheid van mensen vergroten. Het gaat ons daarbij om mensen in armoede, mensen met een functiebeperking en mensen met een vluchtelingen- of migratieachtergrond (met of zonder verblijfstatus). Kinderen, jongeren en ouderen hebben onze speciale aandacht.

Podiumkunsten

We helpen professioneel talent verder, om zo de podiumkunsten te verrijken, verbreden en te vernieuwen. Om de sector een stevige impuls te geven, ondersteunen we de artistieke ontwikkeling van jonge, nieuwe en mid-career makers. We omarmen de volle breedte en kijken ook naar nieuwe, experimentele en hybride vormen. We zetten in op een breed en levendig netwerk door het hele land, waarin makers, podia en publiek elkaar vinden en versterken. En we stimuleren internationale samenwerking en kennisdeling.

Wetenschap & Onderzoek

We maken meer wetenschappelijk onderzoek in Nederland mogelijk naar zeldzame ziekten en internationaal naar verwaarloosde tropische huidziekten. Daarbij werken wij uitsluitend via gerichte oproepen voor onderzoeksvoorstellen, die afwisselend om het jaar plaatsvinden. Bij beide thema's werken we samen met een wetenschappelijke adviesraad.

Cultureel erfgoed

We helpen mensen en gemeenschappen om projecten te realiseren op het gebied van cultureel erfgoed. Dat doen we vanuit het besef dat erfgoed altijd in beweging is. De omgeving verandert, de functie verandert en ook de waardering van mensen. Het gaat ons om projecten rond materieel erfgoed met een blijvende waarde, die zonder financiële steun niet van de grond zouden komen. Daarbij spreiden we onze steun zoveel mogelijk over alle regio's in Nederland.

Initiatieven in Afrika

We geven geld aan initiatieven rond seksuele en reproductieve gezondheid en rechten, preventie en bestrijding van gendergerelateerd geweld, en toegang tot veilige abortus. Onze focus ligt op kwetsbare (jonge) mensen omdat zij vaak onvoldoende toegang hebben tot goede dienstverlening. Met een adviseur die opereert vanuit Kenia, zoeken we zelf potentiële partners en nodigen hen uit om een aanvraag bij ons in te dienen.

Bestuur en organisatie

Dioraphte wil het vermogen (en het rendement daarop) zo goed mogelijk besteden aan initiatieven die in het leven van mensen betekenisvol zijn. Hoe doen we dat?

Bestuur

Dioraphte heeft een betrokken bestuur. Het bestuur is eindverantwoordelijk voor de stichting. Het formuleert het beleid en stelt de financiële richtlijnen vast: het (meerjaren)beleidsplan, de jaarplannen, het beleggingsstatuut en criteria voor het vermogensbeheer. Ook heeft het bestuur eindverantwoordelijkheid voor het al dan niet toekennen van geld aan de afzonderlijke aanvragen.

Samenstelling

Het bestuur bestaat uit vijf personen. Zij zijn geselecteerd vanwege hun bestuurlijke ervaring, hun affiniteit met de missie van het fonds en hun specifieke expertise. Zij worden benoemd voor een periode van vier jaar en zijn eenmaal herbenoembaar. Het bestuur werkt met een rooster van aftreden. Eind 2025 heeft het bestuur afscheid genomen van Glenda Nühn vanwege het einde van haar statutaire zittingstermijn. Zij wordt opgevolgd door Susan Blankhart. In juli 2025 is bestuursvoorzitter Coen Teulings afgetreden waardoor het bestuur tijdelijk uit vier leden bestaat; algemeen bestuurslid Sahar Yadegari vervangt hem ad interim. In de eerste helft van 2026 wordt er een nieuwe bestuursvoorzitter aangetrokken.

Beloningsbeleid

De bestuursleden zijn onbezoldigd en ontvangen vacatiegeld waarvan de hoogte is afgestemd met de Belastingdienst.

Overleg

In 2025 heeft het bestuur acht keer vergaderd. Tijdens de vergaderingen is besloten over de aanvragen die het fonds binnenkreeg. Ook is gesproken over de strategie van het fonds, de voortgang en de verschillende

scenario's voor vermogensontwikkeling. Daarnaast heeft de beleggingscommissie vier keer vergaderd over het beleggingsbeleid.

Tijdens een gezamenlijke teamdag heeft het bestuur samen met het team de koers en beleidslijnen van het fonds verder aangescherpt. Ook hebben zij in 2025 gezamenlijk uiteenlopende projecten bezocht.

[Lees wie er in het bestuur van Dioraphte zitting hebben](#)

Het team

Het bestuur van Dioraphte wordt ondersteund door een slagvaardig team. Het team bestaat uit een directeur (0,8 fte), een hoofd financiën en bedrijfsvoering (0,6 fte) en een medewerker secretariaat en projectadministratie (0,4 fte). In de tweede helft van 2025 hebben twee projectadviseurs het team versterkt (samen 1 fte). Begin 2026 komen nog twee adviseurs in dienst (samen 1,2 fte). Daarmee is de transitie van extern naar intern advies afgerond. We kiezen er bewust voor om de processen en taken zo doelgericht mogelijk in te richten. Dat houdt de organisatiekosten beperkt, waardoor we zoveel mogelijk kunnen besteden aan maatschappelijke initiatieven. Dioraphte is eind 2025 verhuisd naar het centrum van Utrecht. Met deze stap kiest het fonds bewust voor een plek midden in de samenleving. Doordat we onze kantoorruimte delen met VSBfonds kunnen we elkaars faciliteiten en kennis op een slimme en duurzame manier benutten.

De directeur bereidt de vergaderingen en beleidsbeslissingen van het bestuur voor. Onder verantwoordelijkheid van het bestuur heeft zij de leiding over het team en de dagelijkse werkzaamheden. De directeur en het hoofd financiën en bedrijfsvoering wonen de bestuursvergaderingen bij. De salarissen van de medewerkers worden vastgesteld door het bestuur.

Met uitzondering van de adviseur in Afrika, die Nairobi (Kenia) als standplaats heeft, zijn alle adviseurs van Dioraphte vanaf 2026 in dienst bij het fonds. Elk werkterrein heeft zijn eigen adviseur en voor Sociale initiatieven in Nederland zijn dat er twee. De adviseurs brengen advies uit aan het bestuur, met uitzondering van de minder omvangrijke aanvragen. Die worden ter beoordeling voorgelegd aan de directeur en twee andere teamleden.

Lees wie er deel uitmaken van het team

Naleving FIN Code Goed Bestuur

Dioraphte voldoet aan de FIN-normen Goed Bestuur en heeft daartoe de Jaarlijkse Verklaring naleving FIN-normen Goed Bestuur ingediend. Deze wordt periodiek getoetst.

Maatregelen tegen belangenverstrengeling

Met verschillende maatregelen voorkomt Dioraphte eventuele belangenverstrengeling:

- Meerdere ogen kijken mee. De adviseur besluit niet zelf over de toekenning, maar brengt daarover advies uit aan het bestuur of het team, die uiteindelijk de beslissing nemen.
- Is er sprake van een direct of indirect persoonlijk belang? Dan neemt het bestuurslid, de medewerker of de adviseur niet deel aan de beraadslaging en besluitvorming. Dat is in 2025 drie keer voorgekomen.
- Nevenfuncties en (de schijn van) tegenstrijdige belangen worden schriftelijk gemeld aan het bestuur en de directeur.
- We werken met een gedragscode voor het aannemen en aanbieden van giften aan adviseurs, medewerkers en bestuursleden. De regeling helpt verkeerde verwachtingen en (de schijn van) belangenverstrengeling te voorkomen.
- De jaarrekening wordt opgesteld volgens de richtlijn van de Raad voor de Jaarverslaglegging voor organisaties zonder winststreven (richtlijn 640). Met de jaarrekening leggen we eindverantwoordelijkheid af over het boekjaar.
- De financiële jaarstukken en het jaarbericht voldoen aan de code goed bestuur van de Samenwerkende Brancheorganisaties Filantropie.

Beleggingsbeleid

Dioraphte onderschrijft de tien principes van de United Nations Global Compact. De allocatie van het belegd vermogen vindt zoveel mogelijk plaats volgens deze principes. Een vermogensbeheerder en een onafhankelijk adviseur staan het bestuur daarin bij. Het beleggingsbeleid is vastgelegd in een beleggingsstatuut. Daarin staan bijvoorbeeld de beleggingsdoelstellingen en de wijze van beheer beschreven. Jaarlijks wordt het statuut geëvalueerd en zo nodig bij bestuursbesluit gewijzigd.

Meerjarenbeleid en begrotingsbewaking

Het bestuur beslist voor de middellange termijn waar binnen de verschillende werkterreinen de inhoudelijke focus komt te liggen en hoe het budget daarover verdeeld zal worden. Dat gebeurt in samenspraak met de directeur en de adviseurs. Kwartaalrapportages helpen zicht houden op de toekenningen en activiteiten van Dioraphte en hoe die zich verhouden tot de begroting.

Risicomanagement

Als fonds houden we rekening met de risico's die zich op verschillende terreinen kunnen voordoen. Denk aan de kans op fraude, belangenverstrengeling, een beurscrash en reputatieschade. Maar bijvoorbeeld ook misbruik van persoonsgegevens en financiële risico's. Binnen de organisatie hebben we een effectieve structuur en werkwijze ingericht, die deze risico's helpen voorkomen. Elk jaar wordt het systeem van risicomanagement tegen het licht gehouden en zo nodig bijgesteld. Gezien de veranderende tijden wordt er naast het bestaande crisisplan ook ruimte ingebouwd voor een cybercrisistraining.

Toekenningsbeleid

Dioraphte hanteert richtlijnen en criteria om aanvragen te toetsen. Per werkterrein zijn daaraan soms specifieke eisen toegevoegd. We werken met vooraanvragen die organisaties op eigen initiatief kunnen indienen via onze website. Alleen op uitnodiging kunnen aanvragers vervolgens een complete aanvraag indienen. Daarop zijn twee uitzonderingen. Voor het werkterrein Wetenschap & Onderzoek werken we alleen met calls for proposals. Voor Initiatieven in Afrika benaderen we organisaties zelf om met een voorstel te komen.

Met enige regelmaat licht het bestuur tijdens de bestuursvergadering een werkterrein door: leggen we nog de juiste accenten? Dit is in 2025 gebeurd bij Podiumkunsten en Cultureel erfgoed.

De focus voor initiatieven in Afrika is aangescherpt. Komende jaren ligt die focus volledig op seksuele en reproductieve gezondheid en rechten. Daarvoor is een adviseur aangetrokken uit Kenia. Vanwege de aangescherpte focus bouwen we komende tijd bestaande partnerschappen die buiten het nieuwe strategisch kader vallen zorgvuldig af. Daarvoor hebben we een speciaal exitprogramma ontwikkeld met een externe adviseur.

[Bekijk de algemene richtlijnen en criteria op onze website](#)

ICT

Dioraphte werkt voor de projectadministratie met iFunds Grant Management. Dit systeem ondersteunt het hele proces van projectaanvraag, besluitvorming, communicatie, betaalverzoeken, rapportages en eindbeoordeling. Dat maakt ons fonds efficiënt, transparant en doelmatig.

Impact en evaluatie

Op verschillende manieren evalueren we de projecten die we financieren en de opbrengsten van ons bestedingsbeleid:

- We volgen de voortgang van de projecten: is er bijsturing nodig?
- We checken de financiële en inhoudelijke eindrapportages: is het geld besteed zoals afgesproken, wat zijn de resultaten, wat kunnen we daarvan leren als fonds?
- We evalueren jaarlijks de werkterreinen: wat is er wel of niet bereikt in het licht van het beleid?
- We evalueren ons bestedingsbeleid: wat gaat goed, wat kan er beter?

Evalueren betekent dat we het ongemakkelijke moeten durven opzoeken. Als er bijvoorbeeld ruis op de lijn met een aanvrager is ontstaan. Als beslissingen niet goed vallen of om een toelichting vragen. Als de tijd andere inzichten brengt. Als er signalen zijn dat onze donatie niet wordt besteed aan waar die voor bedoeld is. Als er geen respons komt op vragen die we hebben. We gaan dan in gesprek en leren met elkaar zaken beter te doen.

Communicatie met belanghebbenden

Dioraphte richt zich in de communicatie vooral op organisaties waarmee het fonds tot betekenisvolle projecten kan komen. We houden met onze projectpartners nauw contact. Ook denken we graag met ze mee en brengen op die manier onze expertise en netwerken in. Daarnaast gaan we geregeld op werk- of projectbezoek om te horen wat er speelt en welke behoeften er zijn. We leggen verantwoording af in onze jaarberichten en op onze website is alle belangrijke informatie terug te vinden. Ook zijn we te vinden op sociale media.

Gedachtenwisseling collegafondsen

In 2025 hebben we geregeld met andere fondsen van gedachten gewisseld. Dat houdt ons scherp in de keuzes die we maken. Waarop ligt de focus van andere fondsen, wie financiert wat? Waar lopen we als fondsen tegenaan? En waar kunnen we elkaar aanvullen en versterken?

Financieel resultaat

Het totale toekenningsbedrag is in 2025 eenmalig lager uitgevallen vanwege de herijking van de strategie van onze initiatieven in Afrika. In 2025 hebben we in totaal € 12,7 miljoen toegekend aan 277 projecten. Dat was in 2024 € 14,6 miljoen aan 326 projecten. De totale lasten van Dioraphte bedroegen circa € 13,1 miljoen. Daarvan bestond 92% uit toekenningen en projectevaluaties. 4% is besteed aan advies voor het selecteren en beoordelen van aanvragen en aan verslaglegging. De resterende kosten (4%) zijn organisatiekosten voor onder andere personeel, ICT, communicatie en huisvesting. We besparen op kosten door taken die we voorheen uitbesteedden zoveel mogelijk binnen de eigen organisatie te verrichten. En door werkprocessen en de automatisering voortdurend te verbeteren.

Accountantscontrole en financiële administratie

Het bestuur benoemt een registeraccountant. Deze controleert de jaarrekening en brengt daarover verslag uit. De jaarrekening wordt door alle bestuurders ondertekend. Ook beoordeelt de registeraccountant de manier waarop we onze administratie bijhouden en intern controleren. Tot eind 2025 is een deel van onze financiële administratie belegd bij Jac's den Boer & Vink, een extern administratiekantoor. Daarvoor in de plaats is vanaf begin 2026 een extern financieel administrateur toegevoegd aan het team.

Vooruitblik

In 2026 is ons donatiebudget maar liefst 30% hoger dan de toekenningen gedaan in 2025. Het verschil wordt veroorzaakt door de onderbesteding in 2025 (zie ook p 19). Daarnaast heeft het bestuur besloten om € 1,5 miljoen extra budget beschikbaar te stellen voor exit grants aan organisaties die werken in Afrika en waarvan we afscheid nemen. Het gaat om organisaties waarmee Dioraphte een lange geschiedenis heeft opgebouwd, maar die buiten het nieuwe strategisch kader vallen. De te besteden € 16,5 miljoen verdelen we als volgt over de werkgebieden:

- Sociale initiatieven in Nederland: € 3,6 miljoen
- Podiumkunsten: € 2,0 miljoen
- Wetenschap & Onderzoek: € 3,1 miljoen
- Cultureel erfgoed: € 1,8 miljoen
- Initiatieven in Afrika: € 6,0 miljoen (€ 4,5 miljoen voor seksuele en reproductieve gezondheid en rechten, plus € 1,5 miljoen voor *exit grants*)

Ons bestuur



Sahar Yadegari
interim-voorzitter (sinds juli 2025)

Is directeur-bestuurder van VHTO, een expertisecentrum dat zich inzet voor de participatie van meiden en vrouwen in techniek en IT. Na haar studie bestuurskunde werkte Sahar acht jaar in consulting bij EY en PwC en heeft ze een MBA gedaan bij Nyenrode Business University. In de periode daarna was zij programmamanager digitale rechten bij Adessium Foundation en tevens voorzitter van EPIM, The European Philanthropic Initiative for Migration. Momenteel is zij onder andere toezichthouder bij Nicam, de organisatie achter de Kijkwijzer.



Roderik Los
penningmeester

Is directeur bij ING Private Banking & Wealth Management. Na zijn studie was hij twaalf jaar werkzaam bij ING Wholesale Banking en actief in fusies, overnames en herstructureringen. In de periode tussen deze beide ING-functies is hij nog werkzaam geweest bij Ingka Investments (onderdeel van IKEA) en Teslin Capital Management. Ook is hij onder andere penningmeester bij de Haëlla Stichting en NAC Foundation.



Glenda Nühn
bestuurslid (tot eind 2025)

Glenda Nühn is actief als mediator. Ze is lid van het Nederlandse comité van Human Rights Watch en tevens lid van de Human Rights Watch international council steering committee. Zij studeerde rechten in Johannesburg en voltooide de postacademische opleiding Alternative Dispute Resolution aan de Universiteit van Amsterdam. Glenda werkte als advocaat in Zuid-Afrika. Ze is medeoprichter en was voorzitter van een stichting ten behoeve van ontwikkelingsprojecten in Afrika en andere delen van de wereld. Ook was zij lid van de raad van toezicht van de Wildlife Justice Commissie.



Quinten Peelen
bestuurslid (sinds maart 2025)

Quinten Peelen is zelfstandig adviseur, toezichthouder en bestuurder met een breed maatschappelijk profiel. Tot begin 2024 was hij directeur van het K.F. Hein Fonds, een vermogensfonds dat zich richt op cultuur, erfgoed, natuur en sociaal-maatschappelijke projecten in de provincie Utrecht. Eerder was hij onder andere directeur van het Internationaal Franz Liszt Pianoconcours, muziekadviseur van het Erasmus Huis in Jakarta en bestuurslid van diverse maatschappelijke instellingen.

Bestuur verlaten

Coen Teulings, voorzitter (juli 2025)

Toegetreden tot bestuur

Susan Blankhart, bestuurslid (januari 2026)

Ons team



Jasmijn Melse
directeur

Heeft de dagelijkse leiding over Dioraphte en vormt de spil tussen het bestuur, de adviseurs en andere betrokkenen. Ook heeft zij het werkterrein Wetenschap & Onderzoek onder haar hoede. Na haar studie internationale betrekkingen was zij docent internationale organisaties en noodhulp aan de Rijksuniversiteit Groningen, werkte ze voor Adessium Foundation en als hoofd Filantropie van ABN Amro MeesPierson. Ze is bestuurslid bij verschillende fondsen waaronder Stichting FEMI.



Fiona Buruma
hoofd financiën en bedrijfsvoering

Is econometrist en heeft een bachelor in Beleid en Management in de Gezondheidswetenschappen. Ze heeft meer dan twintig jaar ervaring in financieel management, waarvan ruim tien jaar in de non-profitsector. Ze werkte als *director of finance and operations* bij War Child. Ook was zij voorzitter van de rekenkamer-commissie van de gemeente Westland. Naast haar functie bij Dioraphte is zij werkzaam voor Fonds Schiedam Vlaardingen.



Patricia Brakshoofden-Alting Siberg
medewerker secretariaat en projectadministratie

Ondersteunt Dioraphte bij de projectadministratie en het secretariaat. Hiervoor werkte zij als directiesecretaresse voor het Directoraat-Generaal Migratie van de Rijksoverheid. Ook was zij projectcoördinator en *personal assistant* bij diverse internationale banken.



Mustapha Charifi
adviseur Sociale initiatieven in Nederland

Studeerde economie, culturele antropologie en bestuurskunde. Hij adviseert organisaties in het sociaal domein. Hij is directeur van welzijnsorganisatie STEP in Nijmegen en is toezichthouder bij een aantal zorg- en welzijnsorganisaties, waaronder Lister en U Centraal.



Nathalie de Zoete
adviseur Sociale initiatieven in Nederland

Ondersteunt diverse fondsen om hun sociaal-maatschappelijke doelen te halen en aanvragen daarvoor te beoordelen. Zo werkte ze onder andere voor het Anton Jurgens Fonds, het Oranje Fonds, VSBfonds en Fonds21. De afgelopen zeven jaar was zij als projectadviseur werkzaam bij Instituut Gak, dat projecten steunt die de arbeidsparticipatie van mensen met achterstand tot de arbeidsmarkt bevorderen. Ook is zij bestuurslid bij Stichting OOPOEH.



Koosje Laan
adviseur Podiumkunsten

Koosje Laan studeerde Algemene Cultuurwetenschappen in Amsterdam en Berlijn en deed haar ervaring in de Nederlandse podiumkunsten op als zakelijk leider, producent en beleidsadviseur. Ze was medeoprichter en zakelijk leider van Company Marte Boneschansker. Ook werkte ze onder meer voor organisaties als DOX, de Tolhuistuin, Het Huis Utrecht en Paradiso Melkweg Productiehuis. Daarnaast vervulde zij advies- en beoordelingsfuncties bij onder andere het Fonds voor Cultuurparticipatie en de gemeente Utrecht. Momenteel is zij verbonden als adviseur aan het Amsterdams Fonds voor de Kunst.



Jaap Jan Steensma
adviseur Cultureel Erfgoed

Jaap Jan Steensma studeerde muziekwetenschap in Utrecht en promoveerde cum laude aan de Theologische Universiteit Apeldoorn. Centraal in zijn onderzoek stond de vraag hoe het kan dat kerk en orgel in de beleving van veel mensen bij elkaar horen. Vanuit de wereld van het klinkend erfgoed deed Jaap Jan ervaring op als adviseur en bestuurslid bij verschillende instellingen, waaronder het Cultuurfonds Utrecht, de gemeente Utrecht en de provincie Utrecht. Als adviseur werkte en werkt hij daarnaast voor klanten in het hele land: van Zierikzee tot Zeerijp.



Cate Nyambura
adviseur Initiatieven in Afrika

Cate Nyambura brengt meer dan vijftien jaar ervaring mee op het gebied van seksuele en reproductieve gezondheid en preventie en behandeling van hiv/aids. En in het voorkomen en aanpakken van gendergerelateerd geweld en economische onrechtvaardigheid. Haar achtergrond bestrijkt het maatschappelijk middenveld, belangenbehartiging, onderzoek en filantropie. Daarbij opereert zij op het snijvlak van grassroots-organisatie en (inter)nationale kaders en wetgeving. Vanuit Nairobi (Kenia) heeft ze gewerkt in een groot aantal Afrikaanse landen.



Mijke Godschalk
adviseur Podiumkunsten (tot juli 2025)

Studeerde theaterwetenschap en algemene cultuurwetenschappen in Amsterdam. De afgelopen jaren werkte zij in de communicatie en marketing, onder meer bij muziektheatergezelschap Orkater en theaterfestival De Parade. Daarnaast was ze adviseur bij verschillende cultuurfonds, zoals Fonds 21, VSBfonds, het Fonds voor Cultuurparticipatie, het Amsterdams Fonds voor de Kunst en het Kickstart Cultuurfonds, en lid van de adviescommissie van het BNG Cultuurfonds.



Antoon Ott
adviseur Cultureel erfgoed (tot juli 2025)

Studeerde kunstgeschiedenis en rechten in Leiden. Na zijn directeurschap van de stichting NedArt richtte hij het bureau Artilaw op. Dat adviseert onder meer overheden, stichtingen, musea, vermogensfondsen en particulieren op het snijvlak van kunst, cultuur en recht. Hij vervult diverse bestuursfuncties in de cultuursector en publiceert regelmatig over kunst en cultuur.

[Bekijk alle hoofd- en nevenfuncties](#)

Overzicht partners in 2025

Sociale initiatieven in Nederland

ASKV steunpunt Vluchtelingen
B For You
BedtimeStories
Choku
Common Frames
Danspaleis
De Muren hebben Oren
De Oudertelefoon
De Special Social Club
De Ster
Defence for Children
Diaconie Protestantse Gemeente Amsterdam
Diversiteitsland
Dokters van de Wereld
DUO for a JOB
Emma at Work
Fonds Franciscus (Kansfonds)
Gevangenzorg Nederland
Goud van Noord
Haëlla
Here & Now
Het Begint met Taal
Het gehandicapte Kind (NSGK)
Het Residentie Orkest
HipHelpt Nederland
House of Hope
HouseMartin
iMMO
Jeugdeducatiefonds
Kansfonds
Live Music Now
Move Forward Foundation

Nationale Stichting ter Bevordering van Vrolijkheid
Netwerk DAK
Overweeghuis Nijmegen Arnhem
Peter Faber Stichting
SailWise
Samen 010
SchuldHulpMaatje Nederland
Serve the City Utrecht
Share Network
ShivA
SKB Nederland
STEK, voor stad en kerk
Stem in de Stad
Stichting 2e Kans
Stichting ANDERS Nederland
Stichting Anne-Bo
Stichting BAKboord
Stichting Binnenslapers
Stichting Biography Foundation
stichting Boschuyzen
Stichting BuitenGewoon
Stichting Changing Stories
Stichting Collectief Kapitaal
Stichting Critical Mass
Stichting Culture Kitchen
Stichting De emigratie generatie
Stichting De Haven
Stichting De Lindenberg Cultuurhuis
Stichting Diaconaal Centrum Pauluskerk
Stichting Dignita
Stichting Dream4kids
Stichting het Vluchtelingenkind
Stichting Jhilon Josh Foundation

Stichting IJ
Stichting Jong Perspectief Zoetermeer en omstreken
Stichting Jongerenrechtbanken
Stichting Kidsrights
Stichting KiKiD
Stichting Kruispost
Stichting LOS
Stichting Mano
Stichting Move - Verzamel je kracht!
Stichting Muziek Jong voor Oud
Stichting Netwerk Sociale Gasten
Stichting Odensehuis Culemborg
Stichting Odensehuis Valkenburg aan de Geul
Stichting Onderwijsbegeleiding
Stichting One Big Smile.nl
Stichting Ons Raadhuis
Stichting Oud Geleerd Jong Gedaan
Stichting Petje af
Stichting Philomela
Stichting Possibilize
Stichting Raad is Daad
Stichting Refugees Forward (Forward.Inc)
Stichting rondom de Klas
Stichting Seinpost Slinge Maatschappelijk
Stichting Speelgoedbank Haarlem en IJmond
Stichting Stadstoneel
Stichting Studiehuis Zuidoost
Stichting Studiezalen
Stichting Sunshine Society
Stichting Talentplan
Stichting Thuisgekookt
Stichting Ubuntuhuis
Stichting Vier het Leven
Stichting VoorleesExpress
Stichting Warm Rotterdam
Stichting Weekje Weg
Stichting Zuiderlokaal
SUN Nederland

Taal Doet Meer
Vakantievreugd
Villa Vrede
Vitalis

Podiumkunsten

Ad Mosam Barok
ARK/ Connor Schumacher
BassFest
But What About
Café Theater Festival
Cinedans
Circusbende
Club Classique
Club Satelliet
Collectief Het paradijs
Collectief ROTOR
Common Ground Festival
Concertzender
Crossing Border
Cultura Nova
Cultuur Academy
Dawn Collective
De Schuur
Dear T,
DOX
dt DaalRuit
Dudok Muziekdagen
Eigen Werk Theaterteam
Ensemble Nieuwe Theaterwerkers
Explore the North
Festival Circolo
Festival Dag in de Branding
Gaudeamus
Grachtenfestival
Het Geluid Maastricht
Het Orkest van de Achttiende Eeuw
Hoogte80 Festival

IDFA
Imagine Film Festival
Intro in Situ
Jazz International Rotterdam
Jazzfest Amsterdam
Jeugdtheater Hofplein
Jonge Harten
Julidans
Kaboom Animation Festival
KASKO
Kluster5
Leiden Shorts
Likeminds
Maria Magdalena Cantorij
Mooie Woorden
Movies That Matter
Musicians Paradise
Muziekfestival ZOOM!
Muziektheater De Plaats
Nederlands Dans Theater
Nederlands Film Festival
Nederlands Kamerkoor
Nederlands Vioolconcours
New Music NOW
Noorderzon
Oerol Festival
Oh Deer
Peter Beets' New Jazz Orchestra
Podium Eibergen
Poetry Circle Nowhere
PS|theater
Read My World
Rhinegold Festival
Rizoom
Rumah-Afra
September Me
SPRING
Stichting A Fully Coherent Plan

Stichting AXIS
Stichting BUI
Stichting Cinergy
Stichting De Theaterdagen
Stichting Future Sounds
Stichting HearAndNow
Stichting Jef Van gestel
Stichting Jip Smit
Stichting Karlijn Hamer
Stichting Mirantibus
Stichting Moois & Goeds
Stichting NovArtFea
Stichting Sound of Europe
Stichting Tettix
Stichting Vrienden Kamermuziek Zeeland
Stichting Watershed
Stiftfestival
still still | Marta & Kim
Strijkkwartet Biënnale Amsterdam
TENT
The Amsterdam Storytelling Festival
The Movement Culture
Theater Ins Blau
Theater Zuidplein
Theaterfestival Boulevard
Tweetakt
Vanja Rukavina
VIA ZUID
What You See Festival
Why Not
Wonderfeel
Writers Unlimited

Wetenschap & Onderzoek
Hull York Medical School
London School of Hygiene and Tropical Medicine
Oswaldo Cruz Foundation
The End Fund

The Medical Research Council Unit
The Gambia LSHTM
Uppsala University
Vrije Universiteit Amsterdam

Cultureel erfgoed

Amsterdam Museum
Eye Filmmuseum
Geldersch Landschap & Kastelen
Haags Historisch Museum
Hervormde Gemeente Wartengahe
Het Noorse Kulturhuis Rotterdam
Historische Stichting De Cromme Leeck
Kasteel Asten
Kasteel Huis Bergh
Kasteel Loenersloot
Maas Binnenvaartmuseum
Museum BroekerVeiling
Museum van Bommel van Dam
Museum Warsenhoek
Museum Zwanenbroedershuis
Nationaal Monument Kamp Vught
Nederlands Fotomuseum
Protestantse Gemeente Aagtekerke-Domburg
Protestantse Gemeente Abcoude
Protestantse Gemeente Gouda
Slot Loevestein
Stedelijk Museum Kampen
Stichting Bonifatiustoren
Stichting Brabantse Aa
Stichting Collectie De Stadshof
Stichting De Erwtman
Stichting Erfgoed Lucia Ravenstein
Stichting Het Rotterdamse Zeilschip
Stichting Historische Interieurs
Stichting Interieurs in Fryslân
Stichting Melle
Stichting Molen 'De Hoed'
Stichting Monumentenbezit

Stichting Oudheidkamer Enter
Stichting Vrienden van de Sint-Joriskerk
Vereniging De Wieringer Molens
World Press Photo

Initiatieven buiten Nederland

Aflatoun International
Building Tomorrow Inc.
Edukans
Father Grol's Welfare Trust
Golden Boots Uganda (GoBU)
International Child Development Initiatives (ICDI)
Jacaranda Health
Leids Universiteits Fonds
Nekemte Catholic Secretariat
Solidarity with South Sudan
Spark Microgrants
SRHR Alliance Uganda
Stichting Radboud Universiteit Centrum voor Sociale Wetenschappen
Stichting KIT Fonds
The African Gender and Media Initiative Trust (GEM Trust)
The Centre for the Study of Adolescence (CSA)
Tweega Medica
Wemos
Young African Women initiatives (YAWI)

© Stichting Dioraphte, 2026
www.dioraphte.nl

Concept en creatieve aansturing
Cecile Vossen

Tekst
Cecile Vossen
Marc van Bijsterveldt

Eindredactie
Marc van Bijsterveldt

Vormgeving
Ontwerpstudio Spanjaard

Portretfoto's bestuur en team
Patrice Borger

Verantwoording
Deze uitgave is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid tot stand gebracht. De inhoud is gemaakt op basis van interviews, uiteenlopende informatie van de aanvragers (zoals hun projectvoorstellen, eindrapportages, jaarverslagen, websites) en hun online media. Zonder de input van de aanvragers hadden we het jaarbericht in deze vorm niet kunnen maken. Aan de uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

Genoemde bedragen

De bedragen bij de projecten in dit jaarbericht betreffen de hoogte van de toekenning voor dat specifieke project over het jaar 2025. Het kan zijn dat de organisatie ook nog andere (of eerdere) toekenningen van Dioraphte heeft ontvangen.

Herkomst beeldmateriaal *)

(inzetje omslag) Rijksmuseum Slot Loevestein; (p 6) foto Jasmin Melse: Patrice Borger; (p 22-23) foto Annemarieke van Egeraat: Patrice Borger; (p 24) Archief Stichting Warm Rotterdam/fotograaf onbekend; (p 26-29) Stichting Anne-Bo; (p 30-31) Stichting Zeeuws Weerzien/foto: Hanneke de Vroe; (p 32-33) Foto jongetje: archief Stichting Changing Stories/foto met taart: Annelise Mecca; (p 34-35) foto Koosje Laan: Patrice Borger; (p 37-39) Stichting Theatercollectief Het Geluid, Sansui/foto's: Davy van Gerven; (p 40-41) Het Orkest van de Achttiende Eeuw, Le nozze di Figaro/foto's: Janko Duinker; (p 43) Jonge Harten Festival/foto's van linksboven naar rechtsonder: 1: Daniek Snijder, 2: Tim Tijink, 3: Daniek Snijder, 4-5: Knelis, 6: Daniek Snijder, 7: Knelis, 8: Daniek Snijder, 9-12: Knelis, 13-15: Daniek Snijder, 16: Tim Tijink; (p 44) Stichting Rizoom, foto Genevieve Murphy: Isabelle la Poutré; (p 45) foto gezicht met letters: Jonathan Bonny; foto Alice Hoi-Ching Yeung: Lin Woldendorp; (p 46-47) foto Cor Strik: Patrice Borger; (p 49-50) foto's in de kerk: Theo Audenaerd; (p 51) foto Jan Jaap Steensma: Patrice Borger; (p 52-53) Stichting Rijksmuseum Slot Loevestein/luchtfoto: Jelte Keur; (p 54) Stichting Collectie De Stadshof/tekening: Jan de Boer; (p 55) Stichting Brabantse Aa; (p 56-57) foto Cate Nyambura: Patrice Borger; (p.58) Golden Boots/foto: Lukusa Peter; (p 59) She's the first; (p.60-61) The Uganda Rural Development and Training Program (URDT), foto: Quinten Peelen; (p 62-65) Instituut voor Tropische Geneeskunde, Antwerpen; (p 67) MD Rokonuzzamnan, iStock.

*) We hebben ons uiterste best gedaan om de herkomst van het beeldmateriaal te achterhalen. Bij vragen kunt u een bericht sturen naar postbus@dioraphte.nl.

